บทที่ 1

บทนำ

บทที่ 1
บทนำ

1.1 ความเป็นมาของการจัดทำรายงาน

นโยบายของภาครัฐมีการส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศโดยกำหนดให้กระจายกิจกรรมทางเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมไปอยู่ในส่วนภูมิภาคอย่างมีระบบเพื่อก่อให้เกิดการสร้างงานและรายได้ของประชาชนในแต่ละภูมิภาค โดยเฉพาะแผนพัฒนาเศรษฐกิจตั้งแต่ในอดีตและจนถึงปัจจุบัน กำหนดให้พื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกเป็นฐานการผลิตและอุตสาหกรรมหลักของประเทศ ทำให้ที่ผ่านมาได้ส่งเสริมให้จัดตั้งพื้นที่อุตสาหกรรมในรูปแบบนิคมอุตสาหกรรม/สวนอุตสาหกรรม/เขตประกอบการอุตสาหกรรมในพื้นที่ชายฝั่งภาคตะวันออก (พื้นที่จังหวัดระยอง จังหวัดชลบุรี และจังหวัดฉะเชิงเทรา) รวมถึงมีการพัฒนาและก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งและระบบสาธารณูปโภค/สาธารณูปการเพื่อรองรับกิจกรรมดังกล่าวมาอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งเนื่องด้วยปี พ.ศ. 2554 ประเทศไทยประสบปัญหามหาอุทกภัยที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อพื้นที่บริเวณลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาและพื้นที่อุตสาหกรรมหลายแห่งในพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยาและจังหวัดปทุมธานีอย่างมาก ทำให้นักลงทุนและผู้ประกอบการมีแนวคิดที่จะดำเนินการในเชิงป้องกันทั้งในแง่ของการสร้างระบบโครงสร้างพื้นฐานเพื่อป้องกันน้ำท่วมบริเวณพื้นที่อุตสาหกรรมดังกล่าว รวมถึงการลดกำลังการผลิตของโรงงานเดิม และมีแผนจะขยายการผลิตโดยไปตั้งในพื้นที่ภาคตะวันออก (จังหวัดชลบุรี จังหวัดระยอง จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดสระแก้ว และจังหวัดปราจีนบุรี) ซึ่งมีความเสี่ยงต่ำที่จะประสบปัญหาน้ำท่วม และเป็นพื้นที่ที่มีความพร้อมทางด้านระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน

ด้วยเหตุผลข้างต้น บริษัท สวนอุตสาหกรรมโรจนะ จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นบริษัทที่มีประสบการณ์ในการพัฒนาที่ดินในรูปแบบสวนอุตสาหกรรมมากกว่า 20 ปี ทั้งภายในและต่างประเทศ จึงมีแผนดำเนินการ “โครงการนิคมอุตสาหกรรมโรจนะแหลมฉบัง” (โครงการปัจจุบัน) ตั้งอยู่ที่ตำบลตะเคียนเตี้ย อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี มีขนาดพื้นที่โดยรวม 943.36 ไร่ โดยเป็นนิคมอุตสาหกรรมร่วมดำเนินการกับการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) ซึ่งเป็นการจัดสรรที่ดินและเตรียมความพร้อมด้านระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน เพื่อให้โรงงานอุตสาหกรรมเข้ามาอยู่รวมกันอย่างเป็นสัดส่วนและอย่างเป็นระบบทำให้สามารถบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ รายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมของโครงการปัจจุบันได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการอุตสาหกรรม และระบบสาธารณูปโภคที่สนับสนุนตามหนังสือเลขที่ ทส.1010.3/17584 ลงวันที่ 24 ธันวาคม พ.ศ. 2561 (ดัง**ภาคผนวก ก-1**)

นอกจากนี้ ที่ผ่านมาโครงการได้จัดทำรายงานการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดโครงการในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการอุตสาหกรรม และระบบสาธารณูปโภคที่สนับสนุนตามหนังสือเลขที่ ทส.1010.3/11046 ลงวันที่ 25 สิงหาคม พ.ศ. 2563 (ดัง**ภาคผนวก ก-2**) สำหรับประเด็นที่มีการเปลี่ยนแปลงเปรียบเทียบระหว่างก่อนและหลังขยายพื้นที่โครงการ รายละเอียดแสดงดัง**ตารางที่ 1.1-1**

ดังนั้น บริษัท สวนอุตสาหกรรมโรจนะ จำกัด (มหาชน) ซึ่งได้ตระหนักถึงความสำคัญของการปฏิบัติตามมาตรการด้านสิ่งแวดล้อม ตามเงื่อนไขที่ได้ระบุไว้ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมของโครงการอย่างเคร่งครัด เพื่อให้การดำเนินงานตามมาตรการมีประสิทธิภาพ จึงมอบหมายให้บริษัท เอแอลเอส แลบอราทอรี กรุ๊ป (ประเทศไทย) จำกัด เป็นผู้ดำเนินการจัดทำรายงานผลปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมและมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการนิคมอุตสาหกรรมโรจนะแหลมฉบัง (ส่วนขยายครั้งที่ 1) เพื่อเสนอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยรายงานฉบับนี้เป็นรายงานครั้งที่ 2 ประจำปี พ.ศ. 2566 ระยะดำเนินการ (ระหว่างเดือนกรกฎาคม-ธันวาคม พ.ศ. 2566) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 1.1-1

ข้อมูลรายละเอียดของโครงการเปรียบเทียบระหว่างก่อนและหลังขยายพื้นที่โครงการ

ประเด็น	รายละเอียดโครงการ			หมายเหตุ
	ข้อมูลอ้างอิงจากรายงานฉบับเดิม	โครงการปัจจุบัน (รายงานเปลี่ยนแปลง)	หลังขยายพื้นที่โครงการ	
1. ลักษณะของโครงการ	- เป็นการจัดสรรพื้นที่เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรม (นิคมอุตสาหกรรม) โดยมีการจัดเตรียมระบบสาธารณูปโภคเพื่อรองรับโรงงานอุตสาหกรรมที่เข้ามาอยู่รวมกันอย่างเป็นสัดส่วนและเป็นระบบ ทำให้สามารถบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีผลดีกว่าการตั้งโรงงานอุตสาหกรรมอย่างกระจัดกระจาย	- ลักษณะของโครงการไม่แตกต่างจากที่ระบุไว้ในรายงานฯ	- ลักษณะของโครงการไม่แตกต่างจากเดิม	-
2. ที่ตั้งโครงการ และผังแม่บทของโครงการ	- โครงการตั้งอยู่ตำบลตะเคียนเตี้ย อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี มีขนาดพื้นที่ของโครงการโดยรวม 841.07 ไร่ โดยแบ่งการใช้ประโยชน์พื้นที่ออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้ 1) พื้นที่อุตสาหกรรม 607.69 ไร่ (ร้อยละ 72.25) 2) พื้นที่ระบบสาธารณูปโภค 137.66 ไร่ (ร้อยละ 16.37) - ระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลาง 9.33 ไร่ - ระบบผลิตน้ำใสเพื่ออุตสาหกรรม 1.85 ไร่ - บ่อหน่วงน้ำฝนแห่งที่ 1 13.81 ไร่ - บ่อหน่วงน้ำฝนแห่งที่ 2 12.41 ไร่ - บ่อหน่วงน้ำฝนแห่งที่ 3 15.19 ไร่	- โครงการตั้งอยู่ตำบลตะเคียนเตี้ย อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี มีขนาดพื้นที่ของโครงการโดยรวม 841.07 ไร่ โดยแบ่งการใช้ประโยชน์พื้นที่ออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้ 1) พื้นที่อุตสาหกรรม 607.69 ไร่ (ร้อยละ 72.25) 2) พื้นที่ระบบสาธารณูปโภค 135.77 ไร่ (ร้อยละ 16.14) - ระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลาง 9.33 ไร่ - ระบบผลิตน้ำใสเพื่ออุตสาหกรรม 1.85 ไร่ - บ่อหน่วงน้ำฝนแห่งที่ 1 14.67 ไร่ - บ่อหน่วงน้ำฝนแห่งที่ 2 8.09 ไร่ - บ่อหน่วงน้ำฝนแห่งที่ 3 15.19 ไร่	- โครงการตั้งอยู่ตำบลตะเคียนเตี้ย อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี มีขนาดพื้นที่ของโครงการโดยรวมเพิ่มขึ้นเป็น 943.36 ไร่ (เพิ่มขึ้น 102.29 ไร่) โดยแบ่งการใช้ประโยชน์พื้นที่ออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้ 1) พื้นที่อุตสาหกรรม 698.89 ไร่ (ร้อยละ 74.09) 2) พื้นที่ระบบสาธารณูปโภค 145.04 ไร่ (ร้อยละ 15.37) - ระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลาง 9.17 ไร่ - ระบบผลิตน้ำใสเพื่ออุตสาหกรรม 4.19 ไร่ - บ่อหน่วงน้ำฝนแห่งที่ 1 14.67 ไร่	- โครงการมีแปลงที่ดินที่นำมาพัฒนาโครงการจำนวน 76 แปลง ที่มีพื้นที่โดยรวม 841.07 ไร่ สำหรับโครงการส่วนขยายจะมีแปลงที่ดินที่นำมาพัฒนาโครงการเพิ่มขึ้นอีกจำนวน 3 แปลง มีขนาดพื้นที่เพิ่มขึ้นโดยรวม 102.29 ไร่ ทำให้ภายหลังดำเนินโครงการส่วนขยายมีแปลงที่ดินที่นำมาพัฒนาโครงการโดยรวมจำนวน 79 แปลง

ตารางที่ 1.1-1 (ต่อ)

ข้อมูลรายละเอียดของโครงการเปรียบเทียบระหว่างก่อนและหลังขยายพื้นที่โครงการ

ประเด็น	รายละเอียดโครงการ			หมายเหตุ
	ข้อมูลอ้างอิงจากรายงานฉบับเดิม	โครงการปัจจุบัน (รายงานเปลี่ยนแปลง)	หลังขยายพื้นที่โครงการ	
2. ที่ตั้งโครงการ และผังแม่บทของโครงการ (ต่อ)	- ที่จอดรถส่วนกลาง 2.12 ไร่ - ถนนภายในโครงการ 74.16 ไร่ - พื้นที่สำนักงาน 1.96 ไร่ - สถานีไฟฟ้าย่อย 6.84 ไร่ 3) พื้นที่สีเขียวและแนวกันชนเชิงนิเวศ 95.72 ไร่ (ร้อยละ 11.38)	- ที่จอดรถส่วนกลาง 2.12 ไร่ - ถนนภายในโครงการ 74.16 ไร่ - พื้นที่สำนักงาน 1.96 ไร่ - พื้นที่สำรองสาธารณูปโภค 1.56 ไร่ - สถานีไฟฟ้าย่อย 6.84 ไร่ 3) พื้นที่สีเขียวและแนวกันชนเชิงนิเวศ 97.61 ไร่ (ร้อยละ 11.61)	- บ่อหน่วงน้ำฝนแห่งที่ 2 9.00 ไร่ - บ่อหน่วงน้ำฝนแห่งที่ 3 13.05 ไร่ - ที่จอดรถส่วนกลาง 2.12 ไร่ - ถนนภายในโครงการ 74.41 ไร่ - พื้นที่สำนักงาน 1.96 ไร่ - พื้นที่สำรองสาธารณูปโภค 9.63 ไร่ - สถานีไฟฟ้าย่อย 6.84 ไร่ 3) พื้นที่สีเขียวและแนวกันชนเชิงนิเวศ 99.43 ไร่ (ร้อยละ 10.54)	ทำให้มีขนาดพื้นที่ของโครงการโดยรวมเพิ่มขึ้นเป็น 943.36 ไร่
3. กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย และกลุ่มอุตสาหกรรมห้ามตั้งในพื้นที่โครงการ	- กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย โครงการปัจจุบันได้กำหนดกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายไว้ 5 ประเภท ได้แก่ (1) กลุ่มเกษตรกรรมและผลิตผลทางการเกษตร (2) กลุ่มอุตสาหกรรมเบา (3) กลุ่มอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่ง (4) กลุ่มอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า (5) กลุ่มบริการสาธารณูปโภคหรืออุตสาหกรรมสนับสนุน	- กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายไม่แตกต่างจากเดิม	- มีการเพิ่มกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายเป็น 6 ประเภท ได้แก่ (1) กลุ่มเกษตรกรรมและผลิตผลทางการเกษตร (2) กลุ่มอุตสาหกรรมเบา (3) กลุ่มอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่ง (4) กลุ่มอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า (5) กลุ่มบริการสาธารณูปโภคหรืออุตสาหกรรมสนับสนุน	- เพิ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย 1 ประเภท ได้แก่ กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายตามพระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก เช่น อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ อุตสาหกรรมแบตเตอรี่สำหรับยานยนต์สมัยใหม่ อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ เป็นต้น

ตารางที่ 1.1-1 (ต่อ)

ข้อมูลรายละเอียดของโครงการเปรียบเทียบระหว่างก่อนและหลังขยายพื้นที่โครงการ

ประเด็น	รายละเอียดโครงการ			หมายเหตุ
	ข้อมูลอ้างอิงจากรายงานฉบับเดิม	โครงการปัจจุบัน (รายงานเปลี่ยนแปลง)	หลังขยายพื้นที่โครงการ	
3. กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย และกลุ่มอุตสาหกรรมห้ามตั้งในพื้นที่โครงการ (ต่อ)			(6) กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายตามพระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก	ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจของภาครัฐในปัจจุบัน
	- กลุ่มอุตสาหกรรมห้ามตั้ง ประกอบด้วย (1) โรงงานผลิตเยื่อ หรือกระดาษ อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง (2) โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับปุ๋ย หรือสารป้องกันศัตรูพืชอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง (3) โรงงานผลิต ซ่อมแซม ดัดแปลง วัตถุระเบิด หรือเปลี่ยนลักษณะอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด อาวุธหรือสิ่งอื่นใดที่มีอำนาจในการประหารหรือทำลายให้หมดสมรรถภาพในทำนองเดียวกับอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด และรวมถึงสิ่งประกอบของสิ่งดังกล่าว (4) อุตสาหกรรมถลุงแร่ และอุตสาหกรรมแยกแร่ (5) โรงกลั่นปิโตรเลียม (6) โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียม ถ่านหิน หรือลิกไนต์	- กลุ่มอุตสาหกรรมห้ามตั้งของโครงการไม่แตกต่างจากเดิม	- กลุ่มอุตสาหกรรมห้ามตั้งส่วนใหญ่ไม่แตกต่างจากเดิมแต่มีการปรับปรุงบางส่วน ดังนี้ (24) โรงงานทำหม้อเก็บพลังงานไฟฟ้า หรือหม้อกำเนิดไฟฟ้าชนิดน้ำ หรือชนิดแห้ง รวมถึงชิ้นส่วนของผลิตภัณฑ์ดังกล่าว <u>ยกเว้นอุตสาหกรรมหม้อกำเนิดไฟฟ้าหรือแบตเตอรี่สำหรับยานยนต์สมัยใหม่</u>	

ตารางที่ 1.1-1 (ต่อ)

ข้อมูลรายละเอียดของโครงการเปรียบเทียบระหว่างก่อนและหลังขยายพื้นที่โครงการ

ประเด็น	รายละเอียดโครงการ			หมายเหตุ
	ข้อมูลอ้างอิงจากรายงานฉบับเดิม	โครงการปัจจุบัน (รายงานเปลี่ยนแปลง)	หลังขยายพื้นที่โครงการ	
3. กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย และกลุ่มอุตสาหกรรมห้ามตั้งในพื้นที่โครงการ (ต่อ)	(7) โรงไฟฟ้าพลังงานความร้อนจากเชื้อเพลิงทุกชนิด (8) โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับซีเมนต์ ปูนขาว หรือปูนปลาสเตอร์ อย่างใดอย่างหนึ่ง (9) โรงงานประกอบกิจการฟอกย้อมสีหรือแต่งสำเร็จด้ายหรือสิ่งทอ (10) โรงงานหมัก ชำแหละ อบ ป่นหรือบด ฟอก ขัดและแต่งสำเร็จ อัดให้ เป็นลายนูน หรือเคลือบสีหนังสัตว์ (11) โรงงานสาง ฟอก ฟอกสี ย้อมสี หรือแต่งขนสัตว์ (12) โรงงานทำผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปจากกระดูกสัตว์ (13) โรงงานทำอาหารจากสัตว์น้ำและบรรจุในภาชนะกระป๋องโลหะ (14) โรงงานทำน้ำมันพืช หรือสัตว์ หรือไขมันจากสัตว์ให้บริสุทธิ์ (15) โรงงานทำอาหารหรือเครื่องดื่มจากผัก พืช หรือผลไม้ และบรรจุในภาชนะโลหะ (16) โรงงานทำกลูโคส เดกซ์โทรส ฟรักโทส หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่คล้ายคลึงกัน			

ตารางที่ 1.1-1 (ต่อ)

ข้อมูลรายละเอียดของโครงการเปรียบเทียบระหว่างก่อนและหลังขยายพื้นที่โครงการ

ประเด็น	รายละเอียดโครงการ			หมายเหตุ
	ข้อมูลอ้างอิงจากรายงานฉบับเดิม	โครงการปัจจุบัน (รายงานเปลี่ยนแปลง)	หลังขยายพื้นที่โครงการ	
3. กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย และกลุ่มอุตสาหกรรมห้ามตั้งในพื้นที่โครงการ (ต่อ)	(17) โรงงานต้มกลั่น หรือผลิตสุรา (18) โรงงานผลิตเอทิลแอลกอฮอล์ (19) โรงงานทำเบียร์ (20) โรงงานทำน้ำอัดลม (21) โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับสี (Paints) น้ำมันชักเงา เชลแล็ก หรือผลิตภัณฑ์สำหรับใช้ยาหรืออุด (22) โรงงานทำสบู่ที่เริ่มต้นการผลิตจากน้ำมันพืช หรือสัตว์ หรือไขมันสัตว์ (23) โรงงานทำน้ำมันหล่อลื่น และ/หรือจาระบีจากน้ำมันหล่อลื่นที่ใช้แล้ว (24) โรงงานทำหม้อเก็บพลังงานไฟฟ้า หรือหม้อกำเนิดไฟฟ้าชนิดน้ำ หรือชนิดแห้ง รวมถึงชิ้นส่วนของผลิตภัณฑ์ดังกล่าว (25) โรงงานปรับคุณภาพของเสียรวม (26) โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับการคัดแยกหรือฝังกลบสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว (27) โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับการนำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ไม่ใช้แล้วหรือของเสียจากโรงงานมาผลิตเป็นวัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์ใหม่โดยผ่านกรรมวิธีการผลิตทางอุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน			

ตารางที่ 1.1-1 (ต่อ)

ข้อมูลรายละเอียดของโครงการเปรียบเทียบระหว่างก่อนและหลังขยายพื้นที่โครงการ

ประเด็น	รายละเอียดโครงการ			หมายเหตุ
	ข้อมูลอ้างอิงจากรายงานฉบับเดิม	โครงการปัจจุบัน (รายงานเปลี่ยนแปลง)	หลังขยายพื้นที่โครงการ	
3. กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย และกลุ่มอุตสาหกรรมห้ามตั้งในพื้นที่โครงการ (ต่อ)	(28) อุตสาหกรรมหลอมโลหะหรือกิจการหลอมตะกั่วจากแบตเตอรี่ที่ผ่านการใช้งานมาแล้ว (29) อุตสาหกรรมปิโตรเคมี			
4. ระบบสาธารณูปโภค **4.1 ระบบน้ำใช้**	- แหล่งน้ำใช้ของโครงการเป็นการรับน้ำดิบมาจากระบบท่อลำเลียงบริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออกจำกัด (มหาชน) หรืออีสท์วอเตอร์ และนำไปเก็บพักที่บ่อหน่วงน้ำฝนแห่งที่ 3 ก่อนนำไปปรับปรุงคุณภาพน้ำด้วยระบบผลิตน้ำใสเพื่อส่งจำหน่ายด้วยระบบท่อให้กับโรงงานอุตสาหกรรมที่ตั้งในพื้นที่โครงการ อีกทั้งโครงการยังมีแหล่งน้ำสำรองโดยได้ขอสนับสนุนน้ำประปาจากการประปาส่วนภูมิภาค สาขาพัทยา (ชั้นพิเศษ) นอกจากนี้โครงการปัจจุบันมีแนวคิดที่จะนำน้ำทิ้งที่ผ่านการบำบัดด้วยระบบบำบัดน้ำเสียประมาณ 99 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน หมุนเวียนกลับมาใช้ประโยชน์โดยปรับปรุงคุณภาพน้ำด้วยระบบผลิตน้ำอาร์โอก่อนนำน้ำอาร์โอที่ผลิตได้ไปรวมกับน้ำใสเพื่อนำไปจำหน่ายให้โรงงานอุตสาหกรรม	- ไม่เปลี่ยนแปลงจากเดิม	- แหล่งน้ำดิบและแหล่งน้ำสำรองไม่แตกต่างจากเดิม กล่าวคือ รับน้ำดิบจากระบบท่อลำเลียงบริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) หรืออีสท์วอเตอร์ และมีแหล่งน้ำสำรองโดยได้ขอสนับสนุนน้ำประปาจากการประปาส่วนภูมิภาค สาขาพัทยา (ชั้นพิเศษ) แต่โครงการมีการปรับปรุงแนวคิดที่จะนำน้ำทิ้งที่ผ่านการบำบัดด้วยระบบบำบัดน้ำเสียหมุนเวียนกลับมาใช้ประโยชน์ กล่าวคือ เมื่อโครงการมีการออกแบบในรายละเอียด (Detailed Design) พบว่าสามารถนำน้ำทิ้งที่ผ่านการบำบัดด้วยระบบบำบัดน้ำเสียไปใช้ประโยชน์ได้โดยตรงโดยไม่จำเป็นต้องติดตั้งหรือปรับปรุงคุณภาพน้ำด้วยระบบผลิตน้ำอาร์โอ	- การประสานงานกับอีสท์วอเตอร์ที่ผ่านมา พบว่าสามารถจ่ายน้ำ ดิบให้กับโครงการได้ 1.32 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี หรือโดยเฉลี่ย 3,616 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน

ตารางที่ 1.1-1 (ต่อ)

ข้อมูลรายละเอียดของโครงการเปรียบเทียบระหว่างก่อนและหลังขยายพื้นที่โครงการ

ประเด็น	รายละเอียดโครงการ			หมายเหตุ
	ข้อมูลอ้างอิงจากรายงานฉบับเดิม	โครงการปัจจุบัน (รายงานเปลี่ยนแปลง)	หลังขยายพื้นที่โครงการ	
4.1 ระบบน้ำใช้ (ต่อ)	และนำน้ำทิ้งประมาณ 613 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน ไปใช้ในพื้นที่สีเขียวของโครงการช่วงฤดูแล้ง ทำให้สามารถนำน้ำทิ้งกลับมาใช้ประโยชน์ได้สูงสุด 712 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน		ซึ่งมีข้อได้เปรียบคือมีความคุ้มค่าในด้านเศรษฐศาสตร์มากกว่า อีกทั้งหากติดตั้งระบบผลิตน้ำอาร์โอเพื่อปรับปรุงคุณภาพน้ำทิ้งจะทำให้เกิดน้ำทิ้งที่มีความเข้มข้นของทีดีเอสสูง กล่าวคือ นำน้ำทิ้งประมาณ 300 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน ไปผสมกับน้ำดิบก่อนนำเข้าระบบผลิตน้ำใสเพื่อผลิตน้ำใสก่อนจำหน่ายให้กับโรงงานอุตสาหกรรม รวมทั้งนำน้ำทิ้งประมาณ 100 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน จำหน่ายเป็นน้ำใช้เกรดสองให้โรงงานอุตสาหกรรมและนำน้ำทิ้งประมาณ 795 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน ไปใช้ในพื้นที่สีเขียวของโครงการช่วงฤดูแล้ง ทำให้สามารถนำน้ำทิ้งกลับมาใช้ประโยชน์ได้สูงสุด 1,195 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน	- การประปาส่วนภูมิภาคจะเป็นผู้รับผิดชอบในการวางท่อประปามายังพื้นที่ของโครงการโดยท่อประปาดังกล่าวจะเชื่อมกับแนวท่อประปาเดิมของการประปาส่วนภูมิภาค ขนาด 710 มิลลิเมตร บริเวณใกล้เคียงกับสถานีผลิตน้ำหนองกลางดง และวางท่อมาตามทางหลวงจนมาถึงทางเข้าพื้นที่ของโครงการ

ตารางที่ 1.1-1 (ต่อ)

ข้อมูลรายละเอียดของโครงการเปรียบเทียบระหว่างก่อนและหลังขยายพื้นที่โครงการ

ประเด็น	รายละเอียดโครงการ			หมายเหตุ
	ข้อมูลอ้างอิงจากรายงานฉบับเดิม	โครงการปัจจุบัน (รายงานเปลี่ยนแปลง)	หลังขยายพื้นที่โครงการ	
4.1 ระบบน้ำใช้ (ต่อ)	- ความต้องการใช้น้ำภายในพื้นที่โครงการประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ความต้องการใช้น้ำของโรงงานอุตสาหกรรมที่เข้ามาตั้งในพื้นที่ของโครงการ และความต้องการใช้น้ำของพื้นที่ระบบสาธารณูปโภค โดยเฉพาะพื้นที่สำนักงานของโครงการ (โครงการไม่มีพื้นที่พาณิชยกรรมและที่อยู่อาศัย) โดยกำหนดอัตราการใช้น้ำของพื้นที่อุตสาหกรรมและพื้นที่สำนักงานของโครงการเท่ากับ 4.0 และ 20 ลูกบาศก์เมตรต่อไร่-วัน ทำให้โครงการมีความต้องการใช้น้ำดิบโดยรวม 2,470 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน	- ไม่เปลี่ยนแปลงจากเดิม	- มีการปรับปรุงอัตราการใช้น้ำของพื้นที่อุตสาหกรรม เท่ากับ 3.4 ลูกบาศก์เมตรต่อไร่-วัน โดยอ้างอิงจากข้อมูลการใช้น้ำจริงของโรงงานอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายกับของโครงการและมีการเปิดดำเนินการแล้วภายในสวนอุตสาหกรรมโรจนะอยุธยาที่ดำเนินการโดยบริษัท สวนอุตสาหกรรมโรจนะ จำกัด (มหาชน) และมีการปรับปรุงการคาดการณ์ปริมาณการใช้น้ำของพื้นที่สำนักงานโดยพิจารณาจากจำนวนพนักงานของโครงการ (20 คน) และกำหนดอัตราการใช้น้ำ 70 ลิตรต่อคน-วัน (อ้างอิงเกรียงศักดิ์ อุดมสินโรจน์, วิศวกรรมสิ่งแวดล้อม, 2539 (การกำหนดอัตราการใช้น้ำที่ระบุในรายงานฯ ฉบับเดิมของโครงการปัจจุบันที่ 20 ลูกบาศก์เมตรต่อไร่-วัน เหมาะสมกับพื้นที่พาณิชยกรรม/ที่อยู่อาศัย แต่ไม่เหมาะสมใช้กับพื้นที่สำนักงานของโครงการ) ดังนั้น เมื่อดำเนินการพื้นที่ส่วนขยายทำให้โครงการ มีความต้องการใช้น้ำโดยรวม 2,379 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน	- เมื่อมีการดำเนินการโครงการส่วนขยาย ทำให้สามารถหมุนเวียนน้ำทิ้งที่ผ่านการบำบัดจากระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางกลับมาใช้ประโยชน์ได้สูงสุด 1,195 ลูกบาศก์เมตรต่อวันหรือคิดเป็นร้อยละ 43.3 ของปริมาณน้ำประปาที่ผลิตตามปกติ ซึ่งตามข้อบังคับคณะกรรมการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ว่าด้วยมาตรฐานระบบสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวก และบริการสำหรับนิคมอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ พ.ศ. 2557 ซึ่งกำหนดให้นำน้ำทิ้งที่ผ่านการบำบัดแล้วมาใช้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 15 ของปริมาณน้ำประปาที่ผลิตตามปกติ

ตารางที่ 1.1-1 (ต่อ)

ข้อมูลรายละเอียดของโครงการเปรียบเทียบระหว่างก่อนและหลังขยายพื้นที่โครงการ

ประเด็น	รายละเอียดโครงการ			หมายเหตุ
	ข้อมูลอ้างอิงจากรายงานฉบับเดิม	โครงการปัจจุบัน (รายงานเปลี่ยนแปลง)	หลังขยายพื้นที่โครงการ	
4.1 ระบบน้ำใช้ (ต่อ)	- โครงการออกแบบให้มีระบบผลิตน้ำใสที่มีขนาดโดยรวม 3,000 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน โดยแบ่งเป็นหน่วยผลิตย่อย 2 หน่วย ขนาดหน่วยละ 1,500 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน (75 ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง) โดยระยะแรกจะก่อสร้างเพียง 1 หน่วย และหากโครงการมีความต้องการใช้น้ำเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 70 ของความสามารถของหน่วยย่อยแรก ก็จะก่อสร้างระบบผลิตน้ำใสหน่วยย่อยที่สองต่อไป	- ไม่เปลี่ยนแปลงจากเดิม	- มีการปรับปรุงการออกแบบระบบผลิตน้ำใสของโครงการโดยออกแบบให้มีขนาดโดยรวม 3,000 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน เช่นเดิม โดยแบ่งเป็นหน่วยผลิตย่อย 2 หน่วย ที่มีขนาด 2,000 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน (100 ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง) และขนาด 1,000 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน (50 ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง) ตามลำดับ (ระยะแรกจะก่อสร้างเพียง 1 หน่วย และหากโครงการมีความต้องการใช้น้ำเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 70 ของความสามารถของหน่วยย่อยแรก ก็จะก่อสร้างระบบผลิตน้ำใสหน่วยย่อยที่สองต่อไป)	- โครงการออกแบบให้มีถังพักน้ำใสที่สามารถเก็บกักน้ำใสได้ทั้งหมด 4,100 ลบ.ม. ซึ่งประกอบด้วยถังพักน้ำใส ขนาด1,200 ลูกบาศก์เมตร จำนวน 3 ถัง (รวม 3,600 ลูกบาศก์เมตร) และหอถังสูง ขนาดความจุ 250 ลูกบาศก์เมตร จำนวน 2 ถัง (รวม 500 ลูกบาศก์เมตร) โดยสามารถสำรองน้ำใสไว้ให้บริการแก่โรงงานอุตสาหกรรมที่ตั้งอยู่ในพื้นที่โครงการไม่น้อยกว่า 1 วัน สอดคล้องข้อบังคับคณะกรรมการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ว่าด้วยมาตรฐานระบบสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวก และบริการสำหรับนิคมอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ พ.ศ. 2557

ตารางที่ 1.1-1 (ต่อ)

ข้อมูลรายละเอียดของโครงการเปรียบเทียบระหว่างก่อนและหลังขยายพื้นที่โครงการ

ประเด็น	รายละเอียดโครงการ			หมายเหตุ
	ข้อมูลอ้างอิงจากรายงานฉบับเดิม	โครงการปัจจุบัน (รายงานเปลี่ยนแปลง)	หลังขยายพื้นที่โครงการ	
4.2 ระบบระบายน้ำฝนและป้องกันน้ำท่วม	- โครงการปัจจุบันแบ่งพื้นที่รับน้ำฝนออกเป็น 3 โซน เพื่อรวบรวมน้ำฝนเข้าบ่อหน่วงน้ำของแต่ละโซน 3 บ่อ เพื่อเป็นการป้องกันผลกระทบต่อระบบระบายน้ำของพื้นที่โดยรอบพื้นที่โครงการ กล่าวคือ ออกแบบให้บ่อหน่วงน้ำแต่ละโซนพื้นที่สามารถหน่วงน้ำฝนได้ไม่น้อยกว่า 3 ชั่วโมง ทั้งนี้จะมีการพร่องหรือระบายน้ำฝนออกจากบ่อหน่วงน้ำลงห้วยมาบเพื่อเตรียมหน่วงน้ำฝนในกรณีฝนตกในรอบต่อไป โดยมีการติดตั้งประตูน้ำและระบบเครื่องสูบน้ำที่บ่อหน่วงน้ำแห่งที่ 1 เพื่อระบายน้ำจากบ่อหน่วงน้ำผ่านรางระบายเข้าบ่อหน่วงน้ำแห่งที่ 2 และมีการติดตั้งประตูน้ำและระบบเครื่องสูบน้ำที่บ่อหน่วงน้ำแห่งที่ 2 เพื่อระบายน้ำจากบ่อหน่วงน้ำผ่านรางระบายเข้าบ่อหน่วงน้ำแห่งที่ 3 และมีการติดตั้งประตูน้ำและระบบเครื่องสูบน้ำที่บ่อหน่วงน้ำแห่งที่ 3 เพื่อระบายน้ำจากบ่อหน่วงน้ำผ่านรางระบายลงห้วยมาบ ทั้งนี้เพื่อเป็นการป้องกันผลกระทบจากการระบายน้ำฝนจากบ่อหน่วงน้ำของโครงการลงห้วยมาบ จึงควบคุมให้มีการหยุดระบายน้ำฝนลงห้วยมาบกรณีที่ระดับน้ำของห้วยมาบมีระดับความสูงถึง +26.7 ม.รทก.	- แนวคิดในการจัดการน้ำฝนและออกแบบให้มีระบบหน่วงน้ำไม่แตกต่างจากรายงานฯ ฉบับเดิม แต่มีการปรับเปลี่ยนตำแหน่งบ่อหน่วงน้ำที่ 1 และ 2 เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพของพื้นที่จริงซึ่งมีลักษณะเป็นบ่อน้ำธรรมชาติอยู่แล้ว โดยที่การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวไม่ทำให้ปริมาตรของบ่อหน่วงน้ำดังกล่าวเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม	- แนวคิดในการจัดการน้ำฝนและออกแบบให้มีระบบหน่วงน้ำไม่แตกต่างจากโครงการปัจจุบัน แต่มีการออกแบบในรายละเอียดเพื่อทำให้สามารถรองรับน้ำฝนจากพื้นที่ส่วนขยายให้เพียงพอกล่าวคือ ยังคงออกแบบให้มีบ่อหน่วงน้ำ 3 บ่อ และแบ่งพื้นที่รับน้ำฝนออกเป็น 3 โซน โดยที่พื้นที่โซนที่ 1 มีขนาดพื้นที่รับน้ำที่ไม่รวมพื้นที่สีเขียวของโครงการประมาณ 342 ไร่ (ประมาณ 0.56 ตารางกิโลเมตร) ซึ่งจะรวบรวมน้ำฝนเข้าบ่อหน่วงน้ำแห่งที่ 1 ส่วนพื้นที่โซนที่ 2 มีขนาดพื้นที่รับน้ำที่ไม่รวมพื้นที่สีเขียวของโครงการประมาณ 249 ไร่ (ประมาณ 0.40 ตารางกิโลเมตร) ซึ่งจะรวบรวมน้ำฝนเข้าบ่อหน่วงน้ำแห่งที่ 2 และ ส่วนพื้นที่โซนที่ 3 ที่ไม่รวมพื้นที่สีเขียวของโครงการมีขนาดพื้นที่รับน้ำประมาณ 203 ไร่ (ประมาณ 0.33 ตารางกิโลเมตร) ซึ่งจะรวบรวมน้ำฝนเข้าบ่อหน่วงน้ำแห่งที่ 3	- ลักษณะความลาดเทของพื้นที่รอบที่ตั้งโครงการจะทำให้ปริมาณน้ำท่าที่เกิดจากฝนตกโดยส่วนใหญ่ไหลลงทางน้ำสาธารณประโยชน์ เช่น ห้วยมาบห้วยอีคุด ห้วยขุนจิต เป็นต้น อย่างไรก็ตาม มีพื้นที่รับน้ำภายนอกพื้นที่โครงการ 4 พื้นที่ที่อาจมีผลกระทบด้านกีดขวางทางน้ำจากการพัฒนาโครงการ ทั้งนี้โครงการมีการออกแบบท่อระบายน้ำหรือท่อลอดเพื่อเบี่ยงน้ำหรือรองรับน้ำท่าที่เกิดจากพื้นที่รับน้ำดังกล่าวเพื่อช่วยระบายลงแหล่งน้ำเดิม

ตารางที่ 1.1-1 (ต่อ)

ข้อมูลรายละเอียดของโครงการเปรียบเทียบระหว่างก่อนและหลังขยายพื้นที่โครงการ

ประเด็น	รายละเอียดโครงการ			หมายเหตุ
	ข้อมูลอ้างอิงจากรายงานฉบับเดิม	โครงการปัจจุบัน (รายงานเปลี่ยนแปลง)	หลังขยายพื้นที่โครงการ	
4.3 การคมนาคมขนส่ง	- โครงการปัจจุบันออกแบบถนนทุกเส้นทางภายในพื้นที่โครงการให้มีความกว้างของเขตทาง 30 เมตร และออกแบบให้มีช่องทางจราจร 4 ช่องทาง (ไป-กลับ) โดยมีผิวจราจรโดยรวม 14 เมตร และออกแบบให้มีทางเท้า/ไหล่ทางและทางจักรยานแต่ละข้างกว้าง 3 เมตร ส่วนถนนทางเข้า-ออกพื้นที่โครงการที่เชื่อมต่อกับถนนทางหลวงหมายเลข 3702 เป็นถนนส่วนบุคคลภายใต้กรรมสิทธิ์ของบริษัท สวนอุตสาหกรรมโรจนะ จำกัด (มหาชน) ซึ่งมีการจดภาระจำยอมให้เป็นถนนทางเข้า-ออกของโครงการ ซึ่งเป็นถนนมีความกว้างของเขตทาง 45 เมตร มีช่องทางจราจรจำนวน 4 ช่องจราจร (ไป-กลับ) โดยมีผิวจราจรโดยรวม 14 เมตร และมีไหล่ทางแต่ละด้านกว้าง 2.5 เมตร	- ไม่เปลี่ยนแปลงจากเดิม	- เนื่องจากแปลงที่ดินของโครงการส่วนขยายจำนวน 3 แปลงจะเชื่อมต่อกับแปลงที่ดินของโครงการปัจจุบัน ซึ่งแบ่งเป็น 2 ส่วน กล่าวคือ แปลงที่ดินส่วนแรกมีจำนวน 1 แปลง ซึ่งเดิมที่มีการจดภาระจำยอม เพื่อใช้พื้นที่บางส่วนเป็นถนนที่ใช้สัญจรภายในพื้นที่ของโครงการ อย่างไรก็ตาม โครงการมีการปรับเปลี่ยนแนวคิดโดยผนวกแปลงที่ดินดังกล่าวมาเป็นพื้นที่โครงการด้วยเพื่อนำมาใช้เป็นถนนเส้นหลักของโครงการบางส่วนและนำพื้นที่อีกบางส่วนมาใช้เป็นพื้นที่สีเขียวและแนวกันชนเชิงนิเวศของโครงการ ส่วนแปลงที่ดินของโครงการส่วนขยาย ส่วนที่ 2 มีจำนวน 2 แปลง จะเชื่อมต่อกับแปลงที่ดินของโครงการปัจจุบันด้านตะวันออกเฉียงเหนือ โดยนำพื้นที่โดยส่วนใหญ่มาใช้เป็นพื้นที่อุตสาหกรรม และนำพื้นที่อีกบางส่วนมาใช้เป็นพื้นที่สีเขียวและแนวกันชนเชิงนิเวศของโครงการที่ติดกับพื้นที่บุคคลอื่นหรือพื้นที่สาธารณประโยชน์ ดังนั้น เมื่อมีการขยายพื้นที่โครงการจะทำให้ถนนดังกล่าวเพียงส่วนเดียวที่เคยระบุเป็นภาวะจำยอมจะถูกเปลี่ยนสถานะมาเป็นส่วนหนึ่งของพื้นที่โครงการแทน โดยที่ลักษณะทางกายภาพของถนนดังกล่าวไม่แตกต่างจากถนนของโครงการเดิม	- การออกแบบถนนภายในพื้นที่ของโครงการมีความสอดคล้องตามข้อบังคับคณะกรรมการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ว่าด้วยมาตรฐานระบบสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวก และบริการสำหรับนิคมอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ พ.ศ. 2557 กล่าวคือ กำหนดให้นิคมอุตสาหกรรมที่มีขนาดไม่เกิน 1,000 ไร่ ให้มีถนนสายประธานเป็นถนน 2 ช่องทาง โดยมีเขตทางกว้างไม่น้อยกว่า 25 เมตร ผิวจราจรกว้างไม่น้อยกว่า 7.0 เมตร และให้มีทางเท้าพร้อมทางสำหรับจักรยานกว้างไม่น้อยกว่า 3.0 เมตรต่อข้าง

ตารางที่ 1.1-1 (ต่อ)

ข้อมูลรายละเอียดของโครงการเปรียบเทียบระหว่างก่อนและหลังขยายพื้นที่โครงการ

ประเด็น	รายละเอียดโครงการ			หมายเหตุ
	ข้อมูลอ้างอิงจากรายงานฉบับเดิม	โครงการปัจจุบัน (รายงานเปลี่ยนแปลง)	หลังขยายพื้นที่โครงการ	
4.4 ระบบไฟฟ้า	- โครงการจัดสรรให้มีพื้นที่อุตสาหกรรม 607.69 ไร่ (จากพื้นที่ทั้งหมด 841.07 ไร่) คาดว่าจะมีปริมาณความต้องการใช้ไฟฟ้าประมาณ 30,384.5 กิโลโวลต์แอมแปร์ หรือประมาณ 24 เมกะวัตต์ ทั้งนี้โครงการมีการจัดสรรพื้นที่ขนาด 6.84 ไร่ ภายในพื้นที่โครงการและโอนให้กับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เพื่อพัฒนาเป็นสถานีไฟฟ้าย่อย ซึ่งทางการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจะเป็นผู้ก่อสร้างสถานีไฟฟ้าย่อยและติดตั้งเสาไฟและเดินสายไฟแรงสูงขนาด 115 กิโลโวลต์ เข้าสู่สถานีไฟฟ้าย่อยภายในโครงการ เพื่อปรับแรงดันไฟฟ้าเป็น 22 กิโลโวลต์ ก่อนจ่ายให้กับโรงงานอุตสาหกรรมที่ตั้งอยู่ในพื้นที่โครงการ	- ไม่เปลี่ยนแปลงจากรายงานฯ ฉบับเดิม	- เมื่อดำเนินโครงการส่วนขยายทำให้มีขนาดพื้นที่อุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นเป็น 698.89 ไร่ (จากพื้นที่ทั้งหมด 943.36 ไร่) ทำให้มีความต้องการใช้ไฟฟ้าเพิ่มขึ้นเป็น 27.96 เมกะวัตต์ ทั้งนี้โครงการมีการจัดสรรพื้นที่ขนาด 6.84 ไร่ ภายในพื้นที่โครงการและโอนให้กับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเพื่อพัฒนาเป็นสถานีไฟฟ้าย่อย ซึ่งทางการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจะเป็นผู้ก่อสร้างสถานีไฟฟ้าย่อยและติดตั้งเสาไฟและเดินสายไฟแรงสูงขนาด 115 กิโลโวลต์ เข้าสู่สถานีไฟฟ้าย่อยภายในโครงการ เพื่อปรับแรงดันไฟฟ้าเป็น 22 กิโลโวลต์ ก่อนจ่ายให้กับโรงงานอุตสาหกรรมที่ตั้งอยู่ในพื้นที่โครงการ	- โครงการไม่เข้าข่ายต้องจัดเตรียมพื้นที่สำหรับจัดตั้งสถานีไฟฟ้าย่อยอ้างถึงข้อบังคับการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ว่าด้วยมาตรฐานระบบสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการสำหรับนิคมอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ พ.ศ. 2557 แต่โครงการมีการออกแบบวางผังโดยจัดสรรพื้นที่ขนาด 6.84 ไร่ เพื่อพัฒนาเป็นสถานีไฟฟ้าย่อย ทั้งนี้เพื่อป้องกันผลกระทบต่อชุมชน และเพื่อความมั่นคงของระบบไฟฟ้าที่จะสนับสนุนโรงงานอุตสาหกรรมที่เข้ามาตั้งในพื้นที่โครงการ

ตารางที่ 1.1-1 (ต่อ)

ข้อมูลรายละเอียดของโครงการเปรียบเทียบระหว่างก่อนและหลังขยายพื้นที่โครงการ

ประเด็น	รายละเอียดโครงการ			หมายเหตุ
	ข้อมูลอ้างอิงจากรายงานฉบับเดิม	โครงการปัจจุบัน (รายงานเปลี่ยนแปลง)	หลังขยายพื้นที่โครงการ	
5. การจัดการมลพิษ 5.1 มลพิษทางอากาศ	- โครงการปัจจุบันซึ่งมีพื้นที่โครงการทั้งหมด 841.07 ไร่ และมีพื้นที่เพื่ออุตสาหกรรม 607.69 ไร่ สำหรับแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศที่เกิดจากการดำเนินโครงการคือมลพิษทางอากาศจากกิจกรรมของโรงงานที่เข้ามาตั้งในพื้นที่อุตสาหกรรมของโครงการเป็นหลัก โดยเกิดจากขั้นตอนการผลิตและจากการเผาไหม้เชื้อเพลิงที่ใช้ในระบบเสริมการผลิตของแต่ละโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งมลพิษหลักที่เกิดจากกิจกรรมดังกล่าว ได้แก่ ฝุ่นละออง ก๊าซออกไซด์ของไนโตรเจนและก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ อย่างไรก็ตาม โครงการปัจจุบันมีการศึกษาเพื่อหากรอบอัตราการระบายมลพิษต่อหน่วยพื้นที่อุตสาหกรรมของพื้นที่โครงการที่เหมาะสมหรือที่เรียกว่า “Loading per Area” เพื่อให้โรงงานอุตสาหกรรมที่จะเข้ามาตั้งในพื้นที่โครงการในอนาคตยึดถือปฏิบัติ ซึ่งต้องไม่ทำให้คุณภาพอากาศในพื้นที่ศึกษาเกินค่าความสามารถในการรองรับมลพิษของพื้นที่ โดยใช้แบบจำลองทางคณิตศาสตร์เป็นเครื่องมือในการทำนายค่าการระบายมลพิษโดยวิธี Trialand Error ให้สอดคล้องกับความสามารถในการรองรับมลพิษที่เหลืออยู่ในปัจจุบัน (Carrying Capacity) ซึ่งสามารถสรุปกรอบการระบายมลพิษทางอากาศของพื้นที่อุตสาหกรรมของโครงการได้ดังนี้	- ไม่เปลี่ยนแปลงจากรายงานฯ ฉบับเดิม	- การดำเนินโครงการส่วนขยายทำให้โครงการมีพื้นที่โดยรวมเพิ่มขึ้นจาก 841.07 เป็น 943.36 ไร่ โดยทำให้สัดส่วนพื้นที่อุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นจาก 607.69 เป็น 698.89 ไร่ ดังนั้น จึงมีการทบทวนการกำหนดกรอบการระบายมลพิษทางอากาศจากพื้นที่อุตสาหกรรมในภาพรวมใหม่ เพื่อให้ครอบคลุมกับพื้นที่ส่วนขยายของโครงการด้วย อย่างไรก็ตาม เนื่องจากโครงการปัจจุบันมีสัญญาซื้อขายที่ดินไปแล้วจำนวน 1 แปลง มีพื้นที่รวม 40.46 ไร่ ดังนั้น แนวคิดการควบคุมมลพิษทางอากาศจากพื้นที่ข้างต้นจะยึดถือตามกรอบการระบายมลพิษทางอากาศตามที่มีการศึกษาของโครงการปัจจุบัน ส่วนพื้นที่โครงการปัจจุบันที่ยังไม่มีการจำหน่ายและโครงการส่วนขยายจะมีการทบทวนการศึกษาด้วยแบบจำลองคณิตศาสตร์โดยประเมินผลกระทบร่วมจากแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดมลพิษอื่นๆ ของพื้นที่ศึกษาเพื่อกำหนดกรอบการระบายที่เหลือและทำให้เมื่อมีการดำเนินโครงการทั้งหมดยังคงทำให้คุณภาพอากาศในบรรยากาศของพื้นที่ศึกษามีความสอดคล้องตามมาตรฐานคุณภาพอากาศในบรรยากาศ	-

ตารางที่ 1.1-1 (ต่อ)

ข้อมูลรายละเอียดของโครงการเปรียบเทียบระหว่างก่อนและหลังขยายพื้นที่โครงการ

ประเด็น	รายละเอียดโครงการ			หมายเหตุ
	ข้อมูลอ้างอิงจากรายงานฉบับเดิม	โครงการปัจจุบัน (รายงานเปลี่ยนแปลง)	หลังขยายพื้นที่โครงการ	
5.1 มลพิษทางอากาศ (ต่อ)	ฝุ่นละอองรวม * ความสูงปล่อง 10 เมตร มีค่าไม่เกิน 2.147 กิโลกรัม/ไร่/วัน * ความสูงปล่อง 20 เมตร มีค่าไม่เกิน 2.532 กิโลกรัม/ไร่/วัน * ความสูงปล่อง 30 เมตร มีค่าไม่เกิน 2.825 กิโลกรัม/ไร่/วัน * ความสูงปล่อง 40 เมตร มีค่าไม่เกิน 3.408 กิโลกรัม/ไร่/วัน * ความสูงปล่อง 50 เมตร มีค่าไม่เกิน 3.650 กิโลกรัม/ไร่/วัน * ความสูงปล่อง 60 เมตร มีค่าไม่เกิน 3.892 กิโลกรัม/ไร่/วัน ก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ * ความสูงปล่อง 10 เมตร มีค่าไม่เกิน 2.376 กิโลกรัม/ไร่/วัน * ความสูงปล่อง 20 เมตร มีค่าไม่เกิน 2.510 กิโลกรัม/ไร่/วัน * ความสูงปล่อง 30 เมตร มีค่าไม่เกิน 3.020 กิโลกรัม/ไร่/วัน		ซึ่งสามารถสรุปกรอบการระบายมลพิษทางอากาศของพื้นที่อุตสาหกรรมของโครงการได้ดังนี้ (1) พื้นที่โครงการปัจจุบันที่มีการทำสัญญาซื้อ-ขายเรียบร้อยแล้ว (ขนาดพื้นที่ 40.46 ไร่) ใช้ค่าควบคุมในการกำหนดอัตราการระบายมลพิษทางอากาศดังนี้ ฝุ่นละอองรวม * ความสูงปล่อง 10 เมตร มีค่าไม่เกิน 2.147 กิโลกรัม/ไร่/วัน * ความสูงปล่อง 20 เมตร มีค่าไม่เกิน 2.532 กิโลกรัม/ไร่/วัน * ความสูงปล่อง 30 เมตร มีค่าไม่เกิน 2.825 กิโลกรัม/ไร่/วัน * ความสูงปล่อง 40 เมตร มีค่าไม่เกิน 3.408 กิโลกรัม/ไร่/วัน * ความสูงปล่อง 50 เมตร มีค่าไม่เกิน 3.650 กิโลกรัม/ไร่/วัน * ความสูงปล่อง 60 เมตร มีค่าไม่เกิน 3.892 กิโลกรัม/ไร่/วัน	-

ตารางที่ 1.1-1 (ต่อ)

ข้อมูลรายละเอียดของโครงการเปรียบเทียบระหว่างก่อนและหลังขยายพื้นที่โครงการ

ประเด็น	รายละเอียดโครงการ			หมายเหตุ
	ข้อมูลอ้างอิงจากรายงานฉบับเดิม	โครงการปัจจุบัน (รายงานเปลี่ยนแปลง)	หลังขยายพื้นที่โครงการ	
5.1 มลพิษทางอากาศ (ต่อ)	* ความสูงปล่อง 40 เมตร มีค่าไม่เกิน 3.154 กิโลกรัม/ไร่/วัน * ความสูงปล่อง 50 เมตร มีค่าไม่เกิน 3.288 กิโลกรัม/ไร่/วัน * ความสูงปล่อง 60 เมตร มีค่าไม่เกิน 3.391 กิโลกรัม/ไร่/วัน ก๊าซไนโตรเจนไดออกไซด์ * ความสูงปล่อง 10 เมตร มีค่าไม่เกิน 0.782 กิโลกรัม/ไร่/วัน * ความสูงปล่อง 20 เมตร มีค่าไม่เกิน 0.825 กิโลกรัม/ไร่/วัน * ความสูงปล่อง 30 เมตร มีค่าไม่เกิน 0.994 กิโลกรัม/ไร่/วัน * ความสูงปล่อง 40 เมตร มีค่าไม่เกิน 1.037 กิโลกรัม/ไร่/วัน * ความสูงปล่อง 50 เมตร มีค่าไม่เกิน 1.080 กิโลกรัม/ไร่/วัน * ความสูงปล่อง 60 เมตร มีค่าไม่เกิน 1.115 กิโลกรัม/ไร่/วัน		ก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ * ความสูงปล่อง 10 เมตร มีค่าไม่เกิน 2.376 กิโลกรัม/ไร่/วัน * ความสูงปล่อง 20 เมตร มีค่าไม่เกิน 2.510 กิโลกรัม/ไร่/วัน * ความสูงปล่อง 30 เมตร มีค่าไม่เกิน 3.020 กิโลกรัม/ไร่/วัน * ความสูงปล่อง 40 เมตร มีค่าไม่เกิน 3.154 กิโลกรัม/ไร่/วัน * ความสูงปล่อง 50 เมตร มีค่าไม่เกิน 3.288 กิโลกรัม/ไร่/วัน * ความสูงปล่อง 60 เมตร มีค่าไม่เกิน 3.391 กิโลกรัม/ไร่/วัน ก๊าซไนโตรเจนไดออกไซด์ * ความสูงปล่อง 10 เมตร มีค่าไม่เกิน 0.782 กิโลกรัม/ไร่/วัน * ความสูงปล่อง 20 เมตร มีค่าไม่เกิน 0.825 กิโลกรัม/ไร่/วัน * ความสูงปล่อง 30 เมตร มีค่าไม่เกิน 0.994 กิโลกรัม/ไร่/วัน * ความสูงปล่อง 40 เมตร มีค่าไม่เกิน 1.037 กิโลกรัม/ไร่/วัน	-

ตารางที่ 1.1-1 (ต่อ)

ข้อมูลรายละเอียดของโครงการเปรียบเทียบระหว่างก่อนและหลังขยายพื้นที่โครงการ

ประเด็น	รายละเอียดโครงการ			หมายเหตุ
	ข้อมูลอ้างอิงจากรายงานฉบับเดิม	โครงการปัจจุบัน (รายงานเปลี่ยนแปลง)	หลังขยายพื้นที่โครงการ	
5.1 มลพิษทางอากาศ (ต่อ)			* ความสูงปล่อง 50 เมตร มีค่าไม่เกิน 1.080 กิโลกรัม/ไร่/วัน * ความสูงปล่อง 60 เมตร มีค่าไม่เกิน 1.115 กิโลกรัม/ไร่/วัน (2) พื้นที่โครงการปัจจุบันที่ยังไม่ได้ทำสัญญาซื้อ-ขายและพื้นที่โครงการส่วนขยาย (ขนาดพื้นที่ 658.43 ไร่) ใช้ค่าควบคุมในการกำหนดอัตราการระบายมลพิษทางอากาศดังนี้ <u>ฝุ่นละอองรวม</u> * ความสูงปล่อง 10 เมตร มีค่าไม่เกิน 0.850 กิโลกรัม/ไร่/วัน * ความสูงปล่อง 20 เมตร มีค่าไม่เกิน 0.885 กิโลกรัม/ไร่/วัน * ความสูงปล่อง 30 เมตร มีค่าไม่เกิน 0.984 กิโลกรัม/ไร่/วัน * ความสูงปล่อง 40 เมตร มีค่าไม่เกิน 0.989 กิโลกรัม/ไร่/วัน * ความสูงปล่อง 50 เมตร มีค่าไม่เกิน 1.258 กิโลกรัม/ไร่/วัน * ความสูงปล่อง 60 เมตร มีค่าไม่เกิน 1.659 กิโลกรัม/ไร่/วัน	-

ตารางที่ 1.1-1 (ต่อ)

ข้อมูลรายละเอียดของโครงการเปรียบเทียบระหว่างก่อนและหลังขยายพื้นที่โครงการ

ประเด็น	รายละเอียดโครงการ			หมายเหตุ
	ข้อมูลอ้างอิงจากรายงานฉบับเดิม	โครงการปัจจุบัน (รายงานเปลี่ยนแปลง)	หลังขยายพื้นที่โครงการ	
5.1 มลพิษทางอากาศ (ต่อ)			ก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ * ความสูงปล่อง 10 เมตร มีค่าไม่เกิน 1.327 กิโลกรัม/ไร่/วัน * ความสูงปล่อง 20 เมตร มีค่าไม่เกิน 1.417 กิโลกรัม/ไร่/วัน * ความสูงปล่อง 30 เมตร มีค่าไม่เกิน 1.424 กิโลกรัม/ไร่/วัน * ความสูงปล่อง 40 เมตร มีค่าไม่เกิน 1.451 กิโลกรัม/ไร่/วัน * ความสูงปล่อง 50 เมตร มีค่าไม่เกิน 1.673 กิโลกรัม/ไร่/วัน * ความสูงปล่อง 60 เมตร มีค่าไม่เกิน 1.853 กิโลกรัม/ไร่/วัน ก๊าซไนโตรเจนไดออกไซด์ * ความสูงปล่อง 10 เมตร มีค่าไม่เกิน 0.536 กิโลกรัม/ไร่/วัน * ความสูงปล่อง 20 เมตร มีค่าไม่เกิน 0.564 กิโลกรัม/ไร่/วัน * ความสูงปล่อง 30 เมตร มีค่าไม่เกิน 0.601 กิโลกรัม/ไร่/วัน * ความสูงปล่อง 40 เมตร มีค่าไม่เกิน 0.620 กิโลกรัม/ไร่/วัน	-

ตารางที่ 1.1-1 (ต่อ)

ข้อมูลรายละเอียดของโครงการเปรียบเทียบระหว่างก่อนและหลังขยายพื้นที่โครงการ

ประเด็น	รายละเอียดโครงการ			หมายเหตุ
	ข้อมูลอ้างอิงจากรายงานฉบับเดิม	โครงการปัจจุบัน (รายงานเปลี่ยนแปลง)	หลังขยายพื้นที่โครงการ	
5.1 มลพิษทางอากาศ (ต่อ)			* ความสูงปล่อง 50 เมตร มีค่าไม่เกิน 0.705 กิโลกรัม/ไร่/วัน * ความสูงปล่อง 60 เมตร มีค่าไม่เกิน 0.764 กิโลกรัม/ไร่/วัน	
5.2 น้ำเสีย	- กำหนดให้ปริมาณน้ำเสียเท่ากับร้อยละ 80 ของปริมาณน้ำใช้ ทั้งนี้โครงการปัจจุบันกำหนดอัตราการใช้น้ำของพื้นที่อุตสาหกรรมและพื้นที่สำนักงานของโครงการเท่ากับ 4.0 และ 20 ลูกบาศก์เมตรต่อไร่-วัน ทำให้โครงการมีความต้องการใช้น้ำดิบโดยรวม 2,470 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน ดังนั้น คาดการณ์ว่ามีปริมาณน้ำเสียเกิดขึ้นโดยรวม 1,976 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน	- ไม่เปลี่ยนแปลงจากเดิม	- การใช้น้ำที่ระบุในรายงานฯ ฉบับเดิมของโครงการปัจจุบันที่ 20 ลูกบาศก์เมตรต่อไร่ต่อวัน เหมาะสมกับพื้นที่พาณิชยกรรม/ที่อยู่อาศัย แต่ไม่เหมาะสมใช้กับพื้นที่สำนักงานของโครงการ ดังนั้น ภายหลังดำเนินการพื้นที่ส่วนขยายทำให้โครงการมีความต้องการใช้น้ำ 2,379 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน และคาดว่ามีปริมาณน้ำเสียเกิดขึ้นโดยรวม 1,903.2 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน	-
	- โครงการปัจจุบันออกแบบให้มีระบบบำบัดน้ำเสียแบบเอเอสที่มีความสามารถรองรับน้ำเสียโดยรวม 2,600 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน โดยแบ่งเป็นหน่วยย่อย 2 หน่วย แต่ละหน่วยย่อยสามารถรองรับน้ำเสียได้ 1,300 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน โดยแบ่ง การพัฒนาระบบบำบัดน้ำเสียออกเป็น 2 ระยะ กล่าวคือ ระยะที่ 1 หรือช่วงเริ่มโครงการจะก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียหน่วยที่ 1 ขนาด 1,300 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน	- ไม่เปลี่ยนแปลงจากเดิม	- โครงการปรับปรุงให้มีระบบบำบัดน้ำเสียแบบเอเอสที่มีความสามารถรองรับน้ำเสียโดยรวม 3,000 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน โดยแบ่งเป็นหน่วยย่อย 2 หน่วย แต่ละหน่วยย่อยสามารถรองรับน้ำเสียได้ 1,500 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน โดยแบ่งการพัฒนาระบบบำบัดน้ำเสียออกเป็น 2 ระยะ กล่าวคือ ระยะที่ 1 หรือช่วงเริ่มโครงการจะก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียหน่วยที่ 1 ขนาด 1,500 ลูกบาศก์เมตร	-

ตารางที่ 1.1-1 (ต่อ)

ข้อมูลรายละเอียดของโครงการเปรียบเทียบระหว่างก่อนและหลังขยายพื้นที่โครงการ

ประเด็น	รายละเอียดโครงการ			หมายเหตุ
	ข้อมูลอ้างอิงจากรายงานฉบับเดิม	โครงการปัจจุบัน (รายงานเปลี่ยนแปลง)	หลังขยายพื้นที่โครงการ	
5.2 น้ำเสีย (ต่อ)	ส่วนระยะที่ 2 จะก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียหน่วยที่ 2 ขนาด 1,300 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน เพิ่มเมื่อมีปริมาณน้ำเสียเข้าสู่ระบบบำบัดน้ำเสียหน่วยที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 70 ของความสามารถของระบบ		ต่อวัน ส่วนระยะที่ 2 จะก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียหน่วยที่ 2 ขนาด 1,500 ลูกบาศก์เมตรต่อวันเพิ่มเมื่อมีปริมาณน้ำเสียเข้าสู่ระบบบำบัดน้ำเสียหน่วยที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 70 ของความสามารถของระบบ	
	- ออกแบบให้ถังตรวจสอบน้ำทิ้ง (Inspection Tank) เพื่อรับน้ำทิ้งที่ผ่านการบำบัด ซึ่งมีการติดตั้งอุปกรณ์ตรวจวัดบีโอดี ซีโอดี พีเอช และค่าการนำไฟฟ้าแบบต่อเนื่อง (BOD/COD Online) เพื่อตรวจสอบคุณภาพน้ำทิ้ง หากลักษณะน้ำทิ้งมีความสอดคล้องตามมาตรฐานหรือค่าควบคุมน้ำทิ้งจะระบายเข้าถังสัมผัสคลอรีนและรวบรวมเข้าบ่อพักน้ำทิ้งขนาด 2,700 ลูกบาศก์เมตร ต่อไป แต่หากพบว่าลักษณะน้ำทิ้งไม่สอดคล้องตามมาตรฐานหรือค่าควบคุมจะระบายน้ำทิ้งดังกล่าวเข้าบ่อพักน้ำทิ้งฉุกเฉินขนาด 2,700 ลูกบาศก์เมตร ซึ่งมีเวลากักน้ำทิ้งไม่น้อยกว่า 1 วันและมีการติดตั้งเครื่องสูบเพื่อรวบรวมน้ำทิ้งเข้าบ่อปรับสมดุลน้ำเสีย (Equalization Pond) และนำเข้าถังเติมอากาศเพื่อบำบัดใหม่ต่อไป	- ไม่เปลี่ยนแปลงจากเดิม	- ออกแบบให้ถังตรวจสอบน้ำทิ้ง (Inspection Tank) เพื่อรับน้ำทิ้งที่ผ่านการบำบัด ซึ่งมีการติดตั้งอุปกรณ์ตรวจวัดบีโอดี ซีโอดี พีเอช และค่าการนำไฟฟ้าแบบต่อเนื่อง (BOD/COD/pH/Conductivity Online) เพื่อตรวจสอบคุณภาพน้ำทิ้ง หากลักษณะน้ำทิ้งมีความสอดคล้องตามมาตรฐานหรือค่าควบคุมน้ำทิ้งจะระบายเข้าถังสัมผัสคลอรีนและรวบรวมเข้าบ่อพักน้ำทิ้งขนาด 2,700 ลูกบาศก์เมตร ต่อไป แต่หากพบว่าลักษณะน้ำทิ้งไม่สอดคล้องตามมาตรฐานหรือค่าควบคุมจะระบายน้ำทิ้งดังกล่าว เข้าบ่อพักน้ำทิ้งฉุกเฉินขนาด 2,700 ลูกบาศก์เมตร ซึ่งมีเวลากักน้ำทิ้งไม่น้อยกว่า 1 วัน และมีการติดตั้งเครื่องสูบเพื่อรวบรวมน้ำทิ้งเข้าบ่อปรับสมดุลน้ำเสีย (Equalization Pond) และนำเข้าถังเติมอากาศเพื่อบำบัดใหม่ต่อไป	-

ตารางที่ 1.1-1 (ต่อ)

ข้อมูลรายละเอียดของโครงการเปรียบเทียบระหว่างก่อนและหลังขยายพื้นที่โครงการ

ประเด็น	รายละเอียดโครงการ			หมายเหตุ
	ข้อมูลอ้างอิงจากรายงานฉบับเดิม	โครงการปัจจุบัน (รายงานเปลี่ยนแปลง)	หลังขยายพื้นที่โครงการ	
5.3 การจัดการกากของเสียและสิ่งปฏิกูล	- การคาดการณ์ปริมาณของเสียที่เกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการมีรายละเอียด ดังนี้ (ก) มูลฝอยจากอาคารสำนักงานของโครงการและพนักงานของโรงงานอุตสาหกรรม ประมาณ 5,834 กิโลกรัมต่อวัน และพื้นที่สำนักงาน 63 กิโลกรัมต่อวัน (ข) กากตะกอนจากระบบผลิตน้ำใสเพื่ออุตสาหกรรมและระบบบำบัดน้ำเสียของโครงการ คาดว่าจะมีปริมาณกากตะกอนจากระบบผลิตน้ำใสและระบบบำบัดน้ำเสีย ประมาณ 10.95 และ 19.4 ตันต่อปี ตามลำดับ (ค) กากอุตสาหกรรมจากพื้นที่อุตสาหกรรม จึงมีปริมาณกากอุตสาหกรรมเกิดขึ้นโดยรวม 10.94 ตันต่อวันหรือ 3,993 ตันต่อปี โดยแบ่งเป็นกากอุตสาหกรรมไม่อันตราย 3,793 ตันต่อปี และกากอุตสาหกรรมอันตราย 200 ตันต่อปี	- ไม่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม	- การคาดการณ์ปริมาณของเสียที่เกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการมีรายละเอียดดังนี้ (ก) มูลฝอยจากอาคารสำนักงานของโครงการและพนักงานของโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งคาดว่ามีปริมาณมูลฝอยเกิดเพิ่มขึ้น 6,726 กิโลกรัมต่อวัน หรือ 2,455 ตันต่อปี (ข) กากตะกอนจากระบบผลิตน้ำใสเพื่ออุตสาหกรรมและระบบบำบัดน้ำเสียของโครงการ พบว่ามีปริมาณกากตะกอนจากระบบผลิตน้ำใสและระบบบำบัดน้ำเสีย ประมาณ 171 และ 511 ตันต่อปี (ค) กากอุตสาหกรรมจากพื้นที่อุตสาหกรรม มีปริมาณกากอุตสาหกรรมเกิดเพิ่มขึ้นสูงสุด 12.58 ตันต่อวันหรือ 4,592 ตันต่อปี โดยแบ่งเป็นกากอุตสาหกรรมไม่อันตราย 4,362 ตันต่อปี และกากอุตสาหกรรมอันตราย 230 ตันต่อปี	- เมื่อมีการขยายพื้นที่ของโครงการทำให้ขนาดพื้นที่อุตสาหกรรมและจำนวนพนักงานเปลี่ยนแปลงจากเดิม จึงทำ ให้ปริมาณมูลฝอยแต่ละประเภทเพิ่มขึ้น

ตารางที่ 1.1-1 (ต่อ)

ข้อมูลรายละเอียดของโครงการเปรียบเทียบระหว่างก่อนและหลังขยายพื้นที่โครงการ

ประเด็น	รายละเอียดโครงการ			หมายเหตุ
	ข้อมูลอ้างอิงจากรายงานฉบับเดิม	โครงการปัจจุบัน (รายงานเปลี่ยนแปลง)	หลังขยายพื้นที่โครงการ	
5.4 ระดับเสียง	- แหล่งกำเนิดเสียงที่อาจเกิดขึ้นในช่วงดำเนินโครงการปัจจุบัน คือเครื่องจักรหรืออุปกรณ์ที่ใช้ในกระบวนการผลิตและระบบเสริมการผลิตของโรงงานอุตสาหกรรมที่เข้ามาตั้งภายในพื้นที่ของโครงการ อย่างไรก็ตาม โครงการได้มีการกำหนดมาตรการให้โรงงานรายโรงจะต้องมีการป้องกันและลดระดับเสียงดังจากแหล่งกำเนิด ได้แก่ แยกอุปกรณ์ที่มีเสียงดังไว้ในอาคารที่มีผนังปิดหรือมีการติดตั้งวัสดุหรืออุปกรณ์ป้องกันเสียงควบคุมหรือป้องกันระดับเสียงที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมของโรงงานอุตสาหกรรม อีกทั้งกำหนดให้โรงงานอุตสาหกรรมที่จะเข้ามาตั้งในพื้นที่ที่อยู่ติดกับชุมชนควรเป็นโรงงานที่ไม่ก่อให้เกิดเสียงดังรบกวน หรือควรจัดผังโรงงานให้บริเวณที่มีแหล่งกำเนิดเสียงดังไม่อยู่ในด้านที่อยู่ติดกับชุมชนนอกจากนี้ โครงการกำหนดให้จัดทำแนวกันชนที่มีการปลูกต้นไม้รอบพื้นที่โครงการไม่น้อยกว่า 10 เมตร	- ไม่เปลี่ยนแปลงจากเดิม	- แหล่งกำเนิดเสียงที่อาจเกิดขึ้นในช่วงดำเนินโครงการปัจจุบัน คือ เครื่องจักรหรืออุปกรณ์ที่ใช้ในกระบวนการผลิตและระบบเสริมการผลิตของโรงงานอุตสาหกรรมที่เข้ามาตั้งภายในพื้นที่ของโครงการ อย่างไรก็ตาม โครงการได้มีการกำหนดมาตรการให้โรงงานรายโรงจะต้องมีการป้องกันและลดระดับเสียงดังจากแหล่งกำเนิดเพิ่มเติมเพื่อให้มีความสอดคล้องกับกฎหมาย/ข้อกำหนดในปัจจุบัน กล่าวคือ กำหนดให้โรงงานอุตสาหกรรมที่เข้ามาตั้งอยู่ในขอบเขตพื้นที่โครงการต้องควบคุมระดับเสียงบริเวณริมรั้วที่ติดกับขอบเขตพื้นที่โครงการให้ไม่เกิน 70 เดซิเบลเอ รวมถึงจัดให้มีพื้นที่แนวกันชนที่มีการปลูกต้นไม้รอบพื้นที่โครงการไม่น้อยกว่า 10 เมตร อีกทั้งยังกำหนดให้โรงงานอุตสาหกรรมรายโรงมีการตรวจวัดระดับเสียงภายในพื้นที่โรงงานและบริเวณริมรั้วอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง พร้อมทั้งนำส่งรายงานผลการตรวจวัดดังกล่าวมาให้โครงการทุก 6 เดือน	-

ตารางที่ 1.1-1 (ต่อ)

ข้อมูลรายละเอียดของโครงการเปรียบเทียบระหว่างก่อนและหลังขยายพื้นที่โครงการ

ประเด็น	รายละเอียดโครงการ			หมายเหตุ
	ข้อมูลอ้างอิงจากรายงานฉบับเดิม	โครงการปัจจุบัน (รายงานเปลี่ยนแปลง)	หลังขยายพื้นที่โครงการ	
6. พนักงาน	(รายงานเดิมไม่ระบุ)	- ช่วงเปิดดำเนินการคาดว่าโครงการจะมีพนักงานทั้งหมดประมาณ 20 คน ซึ่งมีพนักงานในระดับบริหาร ได้แก่ ผู้จัดการโครงการ และมีการแบ่งแผนกเป็น 4 ฝ่าย ได้แก่ ฝ่ายวิศวกรรม ฝ่ายธุรการ ฝ่ายบัญชี และฝ่ายปฏิบัติงาน	- จำนวนพนักงานของโครงการไม่แตกต่างจากเดิม	-
7. อาชีวอนามัยและความปลอดภัย	- โครงการจัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันและระงับอัคคีภัยภายในพื้นที่โครงการ ดังนี้ 1) <u>ระบบดับเพลิงของโครงการ</u> * จัดให้มีรถดับเพลิงชนิดอเนกประสงค์ จำนวน 1 คัน มีความจุน้ำ 4,000 ลิตร พร้อมอุปกรณ์ช่วยชีวิต ซึ่งสอดคล้องตามมาตรฐาน NFPA 1901 (Standard for Automotive Fire Apparatus) * จัดให้มีระบบท่อน้ำดับเพลิงโดยใช้ท่อร่วมกับท่อน้ำอุตสาหกรรมที่มีการเชื่อมต่อกับ Fire Hydrant ชนิดหัวกลมมีประตูน้ำขนาด 150 มิลลิเมตร ตามมาตรฐาน NFPA โดยมีการติดตั้ง Fire Hydrant บริเวณริมถนนภายในพื้นที่ของโครงการทุกๆ ระยะ 150 เมตร ทั้งนี้ เพื่อให้รถดับเพลิงที่เข้ามาช่วยเหลือสามารถสูบน้ำไปใช้ในการดับเพลิงได้ รวมถึงกำหนดให้ปลายท่อดับเพลิงที่ไกลสุดมีแรงดันของน้ำ ไม่น้อยกว่า 1.5 กิโลกรัม/ตารางเซนติเมตร	- ไม่เปลี่ยนแปลงจากเดิม	- ไม่เปลี่ยนแปลงจากเดิม	-

ตารางที่ 1.1-1 (ต่อ)

ข้อมูลรายละเอียดของโครงการเปรียบเทียบระหว่างก่อนและหลังขยายพื้นที่โครงการ

ประเด็น	รายละเอียดโครงการ			หมายเหตุ
	ข้อมูลอ้างอิงจากรายงานฉบับเดิม	โครงการปัจจุบัน (รายงานเปลี่ยนแปลง)	หลังขยายพื้นที่โครงการ	
7. อาชีวอนามัยและความปลอดภัย (ต่อ)	* ระบบท่อน้ำดับเพลิงเชื่อมต่อกับถังสำรองน้ำใสที่มีขนาด 1,200 ลบ.ม. จำนวน 3 ถัง นอกจากนี้ยังออกแบบให้มีการเชื่อมต่อระบบท่อน้ำดับเพลิงกับหอถังสูงและบ่อหน่วงน้ำเผื่อกรณีฉุกเฉินอีกทางหนึ่ง * ขนาดของข้อต่อทางน้ำเข้าของหัวดับเพลิงกับระบบท่อน้ำจะมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางไม่เล็กกว่า 150 มิลลิเมตร และตัวหัวดับเพลิงจะต้องมีขนาดไม่น้อยกว่า 100 มิลลิเมตร สำหรับหัวน้ำออกขนาด 65 มิลลิเมตร จำนวน 2 หัว * ชนิดของหัวดับเพลิงจะต้องเป็นแบบเปียก (Wet Barrel) เท่านั้น * ให้มีวาล์วเปิด-ปิด ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 65 มิลลิเมตร ติดตั้งที่หัวน้ำออกจุดละหัว * จำนวนหัวต่อสายฉีดน้ำดับเพลิง (House Outlet) ให้มีขนาดไม่น้อยกว่า 2 หัว พร้อมวาล์วควบคุมขนาดเดียวกัน 2) ถังสำรองน้ำ ที่เชื่อมกับหัวจ่ายน้ำดับเพลิง * ถังเก็บน้ำใสขนาด 1,200 ลูกบาศก์เมตร จำนวน 3 ถัง * หอถังสูงขนาด 250 ลูกบาศก์เมตร จำนวน 2 ถัง			

ที่มา : บริษัท สวนอุตสาหกรรมโรจนะ จำกัด (มหาชน), 2563

1.2 รายละเอียดโครงการโดยสังเขป

(1) **ชื่อโครงการ** โครงการนิคมอุตสาหกรรมโรจนะแหลมฉบัง (ส่วนขยายครั้งที่ 1)

(2) **สถานที่ตั้ง** โครงการนิคมอุตสาหกรรมโรจนะแหลมฉบัง (ส่วนขยายครั้งที่ 1) (ต่อไปนี้จะเรียกว่า "โครงการ") ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ ตำบลตะเคียนเตี้ย อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี บริเวณใกล้ทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง หมายเลข 7 ประมาณ กม.109-110 มีขนาดพื้นที่ 943.36 ไร่ โดยมีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	พื้นที่ชุมชน เกษตรกรรม และคลองห้วยอีคุด
ทิศใต้	ติดต่อกับ	คลองมาบ
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	ถนนส่วนบุคคลภายใต้กรรมสิทธิ์ของบริษัท สวนอุตสาหกรรมโรจนะ จำกัด (มหาชน)
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	พื้นที่ชุมชนและพื้นที่เกษตรกรรม

การเดินทางเข้าสู่พื้นที่โครงการ สามารถเดินทางได้โดยสะดวกด้วยรถยนต์ โดยเริ่มจากกรุงเทพฯ มุ่งหน้าไปตามทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองหมายเลข 7 (มอเตอร์เวย์) เมื่อถึงด่านเก็บค่าผ่านทางหนองขาม ให้ออกทางคู่ขนานเข้าสู่ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3701 ตรงไปอีกประมาณ 12 กิโลเมตร กลับรถเพื่อเข้าสู่ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3702 ตรงไปอีกประมาณ 2 กิโลเมตร จะพบถนนส่วนบุคคลภายใต้กรรมสิทธิ์ ของบริษัท สวนอุตสาหกรรมโรจนะ จำกัด (มหาชน) อยู่ทางซ้ายมือ ตรงเข้าไปประมาณ 900 เมตร จะพบพื้นที่โครงการ ดังแสดงใน**รูปที่ 1.2-1** ทั้งนี้ ถนนส่วนบุคคลภายใต้กรรมสิทธิ์ของบริษัท สวนอุตสาหกรรม โรจนะ จำกัด (มหาชน) ได้จดภาระจำยอมที่ใช้ประโยชน์ร่วมกันเป็นทางเข้า-ออก และได้รับการอนุญาตเชื่อมทางกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3702 จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเรียบร้อยแล้ว

(3) **ชื่อเจ้าของโครงการ** บริษัท สวนอุตสาหกรรมโรจนะ จำกัด (มหาชน)

(4) **สถานที่ติดต่อ** เลขที่ 2034/115 ชั้น 26 อาคารอิตัลไทย ทาวเวอร์ ถนนเพชรบุรีตัดใหม่ แขวงบางกะปิ เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร 10310 โทร. 0-2716-1750

(5) **จัดทำโดย** บริษัท เอแอลเอส แลบอราทอรี กรุ๊ป (ประเทศไทย) จำกัด

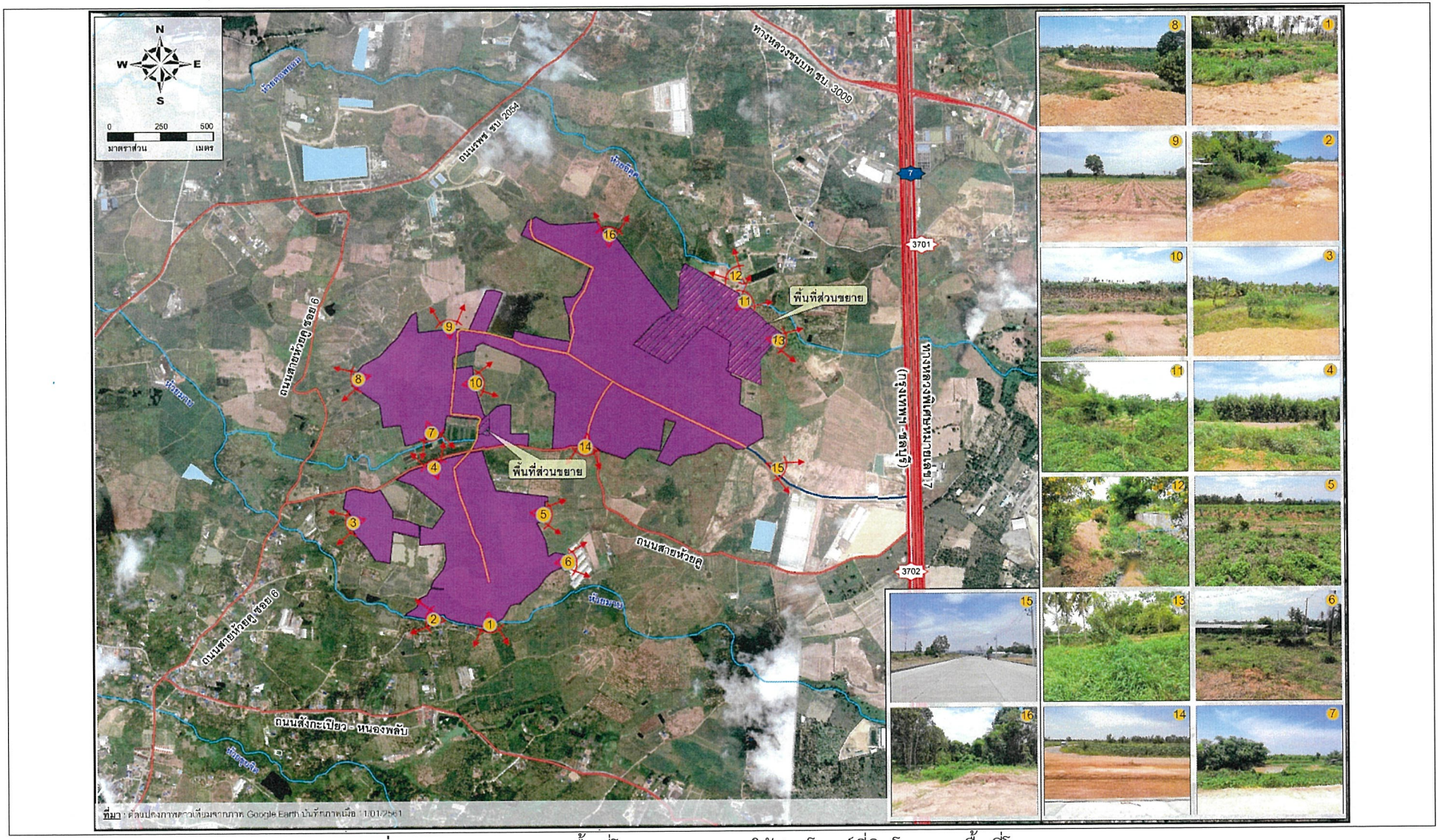
(6) **โครงการได้รับความเห็นชอบในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม**

- ครั้งที่ 1 หนังสือเลขที่ ทส. 1010.3/17584 ลงวันที่ 24 ธันวาคม พ.ศ. 2561
- ครั้งที่ 2 หนังสือเลขที่ ทส.1010.3/11046 ลงวันที่ 25 สิงหาคม พ.ศ. 2563

สถานภาพของโครงการปัจจุบันโครงการได้ดำเนินการปรับถมพื้นที่และก่อสร้างระบบสาธารณูปโภคเสร็จเรียบร้อยแล้ว ทั้งพื้นที่ส่วนเดิมและส่วนขยาย และเริ่มเปิดดำเนินการโครงการตั้งแต่ต้นปี พ.ศ. 2565 พื้นที่ส่วนขยายของโครงการ (ขนาดพื้นที่ 102.29 ไร่) เดิมเป็นพื้นที่ว่างหรือรกร้างซึ่งเคยใช้ประโยชน์ในการทำการเกษตรมาก่อน ได้แก่ มันสำปะหลัง สับปะรด ยูคาลิปตัส ฯลฯ และพื้นที่ว่างเปล่ารอการใช้ประโยชน์ ดังแสดงใน**รูปที่ 1.2-2**

รูปที่ 1.2-1 ตำแหน่งที่ตั้งโครงการและการเดินทางเข้าสู่พื้นที่โครงการ

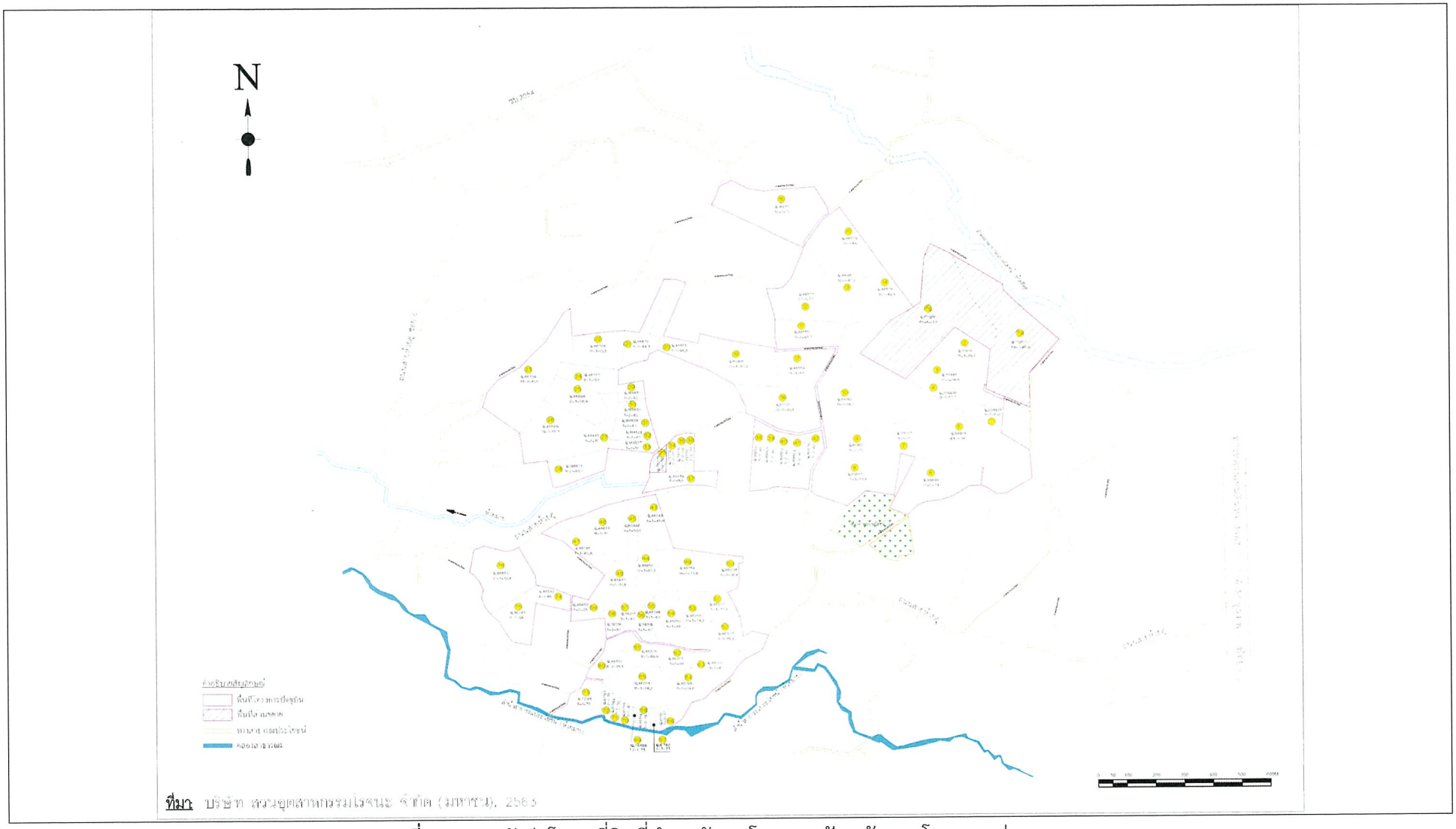
รูปที่ 1.2-2 แสดงขอบเขตพื้นที่โครงการและการใช้ประโยชน์ที่ดินโดยรอบพื้นที่โครงการ

1.3 รายละเอียดการใช้ประโยชน์ที่ดินและแนวคิดในการวางผังแม่บทโครงการ

1.3.1 พื้นที่โครงการและผังต่อโฉนดโครงการ

โครงการปัจจุบันมีแปลงที่ดินที่นำมาพัฒนาโครงการจำนวน 76 แปลง มีขนาดพื้นที่โดยรวม 841.07 ไร่ สำหรับโครงการส่วนขยายจะมีแปลงที่ดินที่นำมาพัฒนาโครงการเพิ่มขึ้น จำนวน 3 แปลง มีขนาดพื้นที่โดยรวม 102.29 ไร่ ทำให้ภายหลังดำเนินโครงการส่วนขยายมีพื้นที่ของโครงการโดยรวมเพิ่มขึ้น จาก 841.07 เป็น 943.36 ไร่ สำหรับผังต่อโฉนดและรายละเอียดของแปลงที่ดินแต่ละแปลงของโครงการปัจจุบันและโครงการส่วนขยายแสดงดัง **รูปที่ 1.3.1-1** สำหรับแปลงที่ดินของโครงการส่วนขยาย จำนวน 3 แปลง จะเชื่อมต่อกับแปลงที่ดินของโครงการปัจจุบัน ซึ่งแบ่งเป็น 2 ส่วน กล่าวคือ แปลงที่ดินส่วนแรก มีจำนวน 1 แปลง หรือแปลงที่ดิน ลำดับที่ 77 ซึ่งเดิมที่ไม่ได้ผนวกเข้าเป็นพื้นที่ของโครงการ แต่มีการจดภาระจำยอม เพื่อใช้พื้นที่บางส่วนเป็นถนนที่ใช้สัญจรภายในพื้นที่ของโครงการ อย่างไรก็ตาม โครงการมีการปรับเปลี่ยนแนวคิด โดยการผนวกแปลงที่ดินดังกล่าวมาเป็นพื้นที่โครงการด้วย เพื่อนำมาใช้เป็นถนนเส้นหลักของโครงการบางส่วนและนำพื้นที่อีกบางส่วนมาใช้เป็นพื้นที่สีเขียวและแนวกันชนเชิงนิเวศของโครงการ ส่วนแปลงที่ดินของโครงการส่วนขยายส่วนที่ 2 มีจำนวน 2 แปลง (แปลงที่ลำดับ 78 และ 79) จะเชื่อมต่อกับแปลงที่ดินของโครงการปัจจุบันด้านตะวันออกเฉียงเหนือ โดยนำพื้นที่โดยส่วนใหญ่มาใช้เป็นพื้นที่อุตสาหกรรมและนำพื้นที่อีกบางส่วนมาใช้เป็นพื้นที่สีเขียวและแนวกันชนเชิงนิเวศของโครงการที่ติดกับพื้นที่บุคคลอื่นหรือพื้นที่สาธารณประโยชน์ ดังนั้น เมื่อมีการขยายพื้นที่โครงการจะทำให้ระบบถนนภายในโครงการโดยส่วนใหญ่ไม่เปลี่ยนแปลงจากเดิม ซึ่งจะมีถนนเพียงส่วนเดียวที่เคยระบุเป็นภาระจำยอมจะถูกเปลี่ยนสถานะมาเป็นส่วนหนึ่งของพื้นที่โครงการแทน โดยที่ลักษณะทางกายภาพของถนนดังกล่าวไม่แตกต่างจากถนนของโครงการเดิม

เมื่อตรวจสอบผังต่อโฉนดของโครงการ พบว่า มีพื้นที่สาธารณะ (ทางสาธารณประโยชน์และทางน้ำสาธารณประโยชน์) ติดกับพื้นที่บางส่วนของโครงการปัจจุบันและพื้นที่บางส่วนของโครงการส่วนขยาย ทั้งนี้ แนวคิดในการวางผังแม่บทของโครงการเมื่อมีการขยายพื้นที่จะไม่แตกต่างจากโครงการ ปัจจุบัน กล่าวคือ พื้นที่โครงการที่ติดกับแหล่งน้ำหรือทางน้ำสาธารณประโยชน์จะจัดทำพื้นที่สีเขียวและแนวกันชนเชิงนิเวศกว้างประมาณ 10 เมตร ส่วนพื้นที่โครงการที่อยู่ติดกับทางสาธารณประโยชน์จะจัดทำพื้นที่สีเขียวและแนวกันชนเชิงนิเวศกว้างประมาณ 6 เมตร อีกทั้งทางสาธารณประโยชน์ที่ตัดกับถนนของโครงการจะมีการขออนุญาตการเชื่อมทางจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งจะไม่มีการปิดกั้นทางสาธารณประโยชน์ที่เชื่อมกับถนนของโครงการ และมีการพัฒนาสัญญาณจราจรตามมาตรฐานของกรมทางหลวงเพื่อให้ประชาชนสามารถใช้ทางสาธารณประโยชน์ได้อย่างสะดวกและมีความปลอดภัย ดังนั้น โครงการมิได้มีการผนวกพื้นที่สาธารณะมาเป็นพื้นที่ของโครงการแต่อย่างใด รวมถึงมีการจัดทำพื้นที่สีเขียวและแนวกันชนเชิงนิเวศเพื่อแบ่งแยกระหว่างพื้นที่โครงการกับพื้นที่สาธารณประโยชน์ออกจากกันอย่างชัดเจน

รูปที่ 1.3.1-1 ผังต่อโฉนดที่ดินที่นำมาพัฒนาโครงการปัจจุบันและโครงการส่วนขยาย

1.3.2 แนวคิดในการวางผังแม่บทของโครงการ

เมื่อพิจารณาแนวคิดการวางผังแม่บทของโครงการปัจจุบันพบว่าจะอ้างอิงตามข้อบังคับของคณะกรรมการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยว่าด้วยมาตรฐานระบบสาธารณูปโภคสิ่งอำนวยความสะดวก และบริการสำหรับนิคมอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ พ.ศ. 2557 สำหรับการเปรียบเทียบการดำเนินโครงการ เมื่อพัฒนาโครงการส่วนขยายกับข้อบังคับของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ซึ่งโครงการให้ความสำคัญต่อแนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืนและการพัฒนาที่สมดุลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และสังคม มีรายละเอียดดังนี้

(1) มีการพัฒนาด้านการวางผังที่ตั้ง และการจัดการพื้นที่ภายในโครงการให้สามารถใช้ประโยชน์พื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม กล่าวคือ จัดให้มีพื้นที่ระบบสาธารณูปโภคและพื้นที่สีเขียวและแนวกันชนเชิงนิเวศไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 ของพื้นที่โครงการ โดยมีแนวกันชนเชิงนิเวศรอบพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมกว้างไม่น้อยกว่า 10 เมตร

(2) จัดให้มีบ่อหน่วงน้ำฝน และก่อสร้างระบบระบายน้ำที่แยกออกจากระบบท่อรวบรวมน้ำเสียอย่างชัดเจนเพื่อรวบรวมน้ำฝนที่ตกในพื้นที่โครงการเข้าบ่อหน่วงน้ำฝน เพื่อป้องกันผลกระทบต่อระบบระบายน้ำของพื้นที่รอบที่ตั้งโครงการ รวมทั้งมีการนำน้ำฝนจากบ่อหน่วงน้ำฝนมาใช้ประโยชน์หรือนำมาเป็นน้ำดิบในการผลิตน้ำใสเพื่อให้บริการแก่โรงงานอุตสาหกรรม

(3) จัดให้มีระบบผลิตน้ำใสเพื่ออุตสาหกรรมเพื่อรองรับความต้องการใช้น้ำของโรงงานอุตสาหกรรมโดยไม่ส่งผลต่อระบบผลิตและจ่ายน้ำประปาของชุมชน อีกทั้ง น้ำใสที่ผลิตได้มีความสอดคล้องตามมาตรฐานการประปาส่วนภูมิภาค

(4) จัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางที่มีประสิทธิภาพและสามารถบำบัดน้ำทิ้งที่สอดคล้องตามมาตรฐานควบคุมคุณภาพน้ำทิ้งก่อนหมุนเวียนน้ำทิ้งบางส่วนกลับไปใช้ประโยชน์ เช่น การนำน้ำทิ้งที่ผ่านการบำบัดไปผสมกับน้ำดิบเพื่อผลิตเป็นน้ำใสก่อนนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป การนำน้ำทิ้งที่ผ่านการบำบัดจำหน่ายเป็นน้ำเกรดสองเพื่อจำหน่ายให้กับโรงงานอุตสาหกรรม การนำน้ำทิ้งไปใช้ในพื้นที่สีเขียวและแนวกันชนเชิงนิเวศ เป็นต้น

(5) โครงการติดตั้งระบบติดตามตรวจวัดคุณภาพน้ำต่อเนื่องแบบอัตโนมัติ ณ จุดระบายน้ำทิ้งที่ผ่านการบำบัดแล้ว โดยมีการตรวจค่าบีโอดี ซีโอดี พีเอช และค่าการนำไฟฟ้า (เทียบเคียงเป็นค่าทีดีเอส) พร้อมทั้งติดตั้งเครื่องตรวจวัดและบันทึกอัตราไหลของน้ำเสียที่เข้าและออกจากระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลาง

(6) จัดสรรพื้นที่ส่วนหนึ่งภายในพื้นที่โครงการเป็นที่ตั้งสถานีไฟฟ้าย่อยเพื่อให้บริการกับโรงงานอุตสาหกรรมที่เข้ามาตั้งในพื้นที่โครงการเพื่อป้องกันผลกระทบต่อระบบไฟฟ้าของชุมชนโดยรอบ

(7) ศึกษาและกำหนดค่าควบคุมการระบายมลพิษทางอากาศจากพื้นที่อุตสาหกรรมภายในพื้นที่โครงการให้สอดคล้องตามศักยภาพการรองรับการพัฒนาของพื้นที่ โดยไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนและพื้นที่โดยรอบ

(8) โครงการจัดให้มีระบบรักษาความปลอดภัย เช่น ติดตั้งระบบไฟฟ้าส่องสว่างให้เพียงพอภายในพื้นที่โครงการ ติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) และจัดให้มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยและป้อมยามที่ทางเข้า-ออกโครงการ

(9) มีการประเมินประสิทธิภาพของแผนกฉุกเฉินอย่างต่อเนื่อง รวมถึงรณรงค์และสนับสนุนการติดป้ายจราจรในพื้นที่ และมีการเก็บข้อมูลคุณภาพสิ่งแวดล้อมบริเวณชุมชนรอบที่ตั้งของโครงการ พร้อมทั้งมีการเปิดเผยรายงานผลการตรวจคุณภาพสิ่งแวดล้อมต่อสาธารณะ

(10) มีการพัฒนาด้านเศรษฐกิจของท้องถิ่นและชุมชนให้เกิดความเข้มแข็ง เช่น ส่งเสริมให้โรงงานที่ตั้งในโครงการจดทะเบียนในจังหวัดชลบุรี ส่งเสริมการย้ายทะเบียนราษฎร์ของพนักงานที่อยู่ต่างถิ่นเข้ามาอยู่ในท้องถิ่นที่เป็นที่ตั้งของอุตสาหกรรม ส่งเสริมการจ้างงานและอบรมสร้างทักษะของแรงงานในท้องถิ่นจัดกิจกรรมสนับสนุนส่งเสริมพัฒนาอาชีพของชุมชนในท้องถิ่น ส่งเสริมการดำเนินงานในด้านการรับผิดชอบต่อสังคมหรือซีเอสอาร์ระหว่างภาคอุตสาหกรรมและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1.4 ผังแม่บทและสัดส่วนการใช้ประโยชน์ที่ดิน

สัดส่วนการใช้ประโยชน์พื้นที่ในแต่ละกิจกรรมของผังแม่บทของโครงการเปรียบเทียบระหว่างข้อมูลที่ระบุไว้ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมฉบับเดิม โครงการปัจจุบัน (อ้างอิงรายงานเปลี่ยนแปลงรายละเอียดโครงการในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม) และเมื่อมีการขยายพื้นที่โครงการ พบว่า เมื่อมีการขยายพื้นที่โครงการยังคงทำให้สัดส่วนการใช้ประโยชน์พื้นที่สอดคล้องตามข้อบังคับคณะกรรมการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ว่าด้วยมาตรฐานระบบสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวก และบริการสำหรับนิคมอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ พ.ศ. 2557 ซึ่งกำหนดให้นิคมฯ ที่มีพื้นที่ไม่เกิน 1,000 ไร่ ต้องจัดให้มีพื้นที่ระบบสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวก และพื้นที่สีเขียวและแนวกันชนเชิงนิเวศไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 ของจำนวนพื้นที่ทั้งหมดและต้องมีแนวกันชนเชิงนิเวศพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมกว้างไม่น้อยกว่า 10 เมตร ในขณะที่โครงการหลังขยายพื้นที่ มีพื้นที่ระบบสาธารณูปโภค และพื้นที่สีเขียวและแนวกันชนเชิงนิเวศร้อยละ 25.91 ของพื้นที่ทั้งหมด และมีแนวกันชนเชิงนิเวศรอบพื้นที่ของโครงการกว้างไม่น้อยกว่า 10 เมตร นอกจากนี้โครงการปรับเปลี่ยนพื้นที่อุตสาหกรรมบางส่วนของพื้นที่โครงการปัจจุบันให้เป็นพื้นที่สำรองเพื่อระบบสาธารณูปโภค ซึ่งเป็นการดำเนินการเชิงป้องกันหรือเพื่อปัจจัยความปลอดภัยกรณีต้องการเพิ่มประสิทธิภาพของระบบสาธารณูปโภคหรือเพื่อดำเนินโครงการส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมหรืออนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สำหรับสัดส่วนการใช้ประโยชน์พื้นที่ก่อนและหลังดำเนินโครงการส่วนขยาย มีรายละเอียดดังนี้

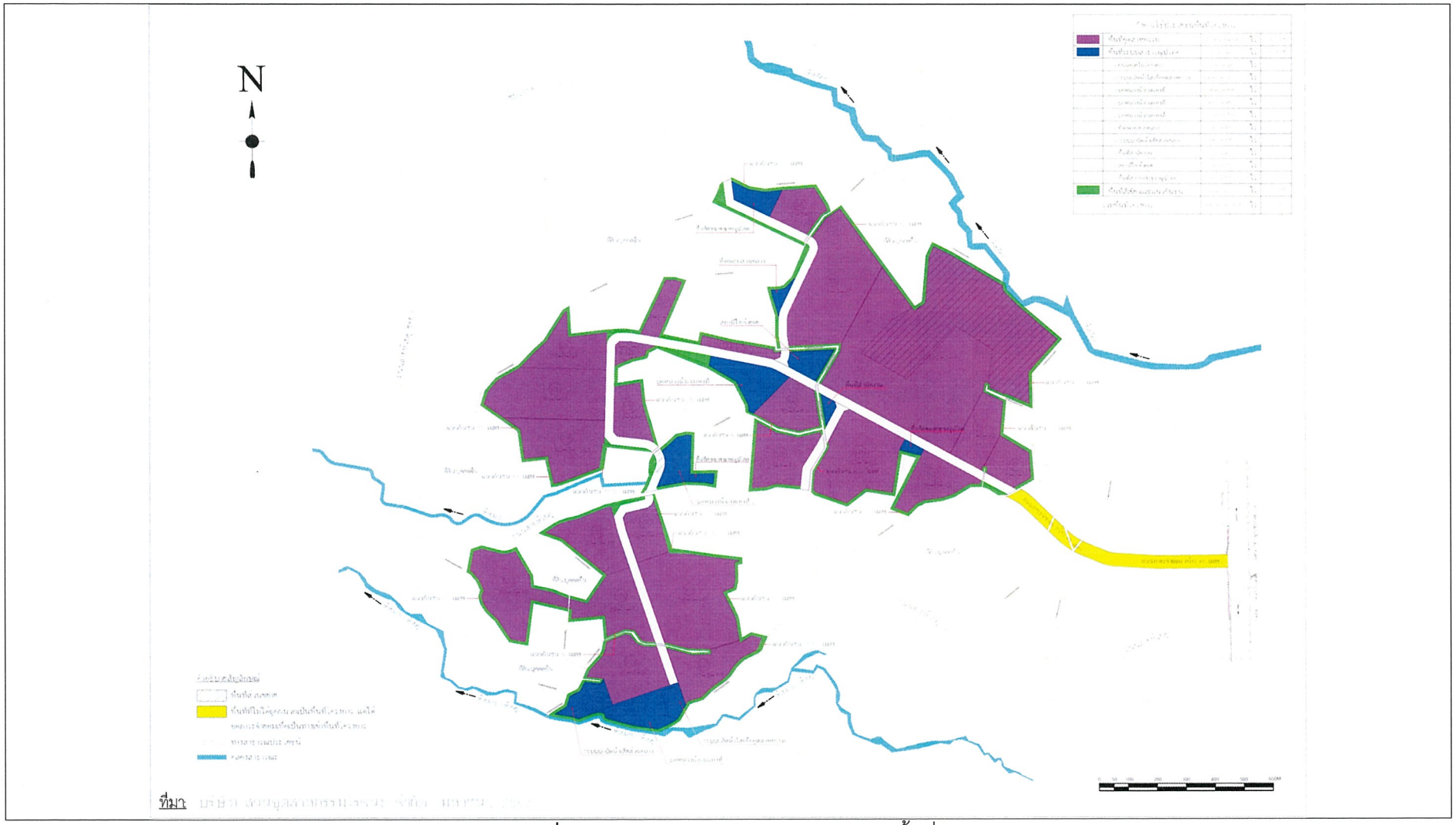
ตารางที่ 1.4-1 สัดส่วนการใช้ประโยชน์ที่ดินตามผังแม่บทโครงการ

ประเภทการใช้ประโยชน์ที่ดิน		ขนาดพื้นที่					
		โครงการตามรายงาน EIA (ปี 2561)		โครงการปัจจุบัน[1/]		หลังขยายพื้นที่โครงการ	
		ไร่	ร้อยละ	ไร่	ร้อยละ	ไร่	ร้อยละ
1.	**พื้นที่อุตสาหกรรม**	607.69	72.25	604.69	72.25	698.89	74.09
2.	**พื้นที่ระบบสาธารณูปโภค**	137.66	16.37	135.77	16.14	145.04[2/]	15.37
	พื้นที่ที่จะพัฒนาโดยโครงการ						
	- ระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลาง	9.33	1.11	9.33		9.17	
	- ระบบผลิตน้ำใสเพื่ออุตสาหกรรม	1.85	0.21	1.85		4.19	
	- บ่อหน่วงน้ำฝน แห่งที่ 1	13.81	1.65	14.67		14.67	
	- บ่อหน่วงน้ำฝน แห่งที่ 2	12.41	1.47	8.09		9.00	
	- บ่อหน่วงน้ำฝน แห่งที่ 3	15.19	1.80	15.19		13.05	
	- ที่จอดรถส่วนกลาง	2.12	0.24	2.12		2.12	
	- ถนนภายในโครงการ	74.16	8.86	74.16		74.41	
	- พื้นที่สำนักงาน	1.96	0.22	1.96		1.96	
	- พื้นที่สำรองสาธารณูปโภค	-	-	1.56		9.63	
	พื้นที่ที่จะโอนให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เพื่อให้พัฒนาเป็นสถานีไฟฟ้าย่อย	6.84	0.81	6.84		6.84	
3.	**พื้นที่สีเขียวและแนวกันชน**	95.72	11.38	97.61	11.61	99.43	10.54
	รวมพื้นที่	841.07	100.00	841.07	100.00	943.36	100.00

หมายเหตุ : [1/] อ้างอิงรายงานเปลี่ยนแปลงรายละเอียดโครงการในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการนิคมอุตสาหกรรมโรจนะแหลมฉบัง (ครั้งที่ 1), 2563

: [2/] พื้นที่ระบบสาธารณูปโภคของโครงการ 145.04 ไร่ แบ่งเป็นพื้นที่ที่พัฒนาระบบสาธารณูปโภคโดยโครงการ 138.20 ไร่ และพื้นที่ที่จะยกให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค 6.84 ไร่ เพื่อให้พัฒนาเป็นสถานีไฟฟ้าย่อย

ที่มา : บริษัท สวนอุตสาหกรรมโรจนะ จำกัด (มหาชน), 2563

รูปที่ 1.4-1 ผังแม่บทของโครงการหลังขยายพื้นที่

1.5 กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายและกลุ่มอุตสาหกรรมต้องห้าม

1.5.1 แนวคิดในการกำหนดกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย

การดำเนินโครงการส่วนขยายเป็นการพัฒนาที่ดินเพิ่มเติม ซึ่งเชื่อมต่อกับพื้นที่ของโครงการปัจจุบันโดยมีแนวคิดในการกำหนดประเภทอุตสาหกรรมเป้าหมายไม่แตกต่างจากเดิม รวมถึงมีการเพิ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายตามพระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายภาครัฐในปัจจุบัน โดยจะพิจารณาถึงมลพิษหลักจากกิจกรรมของกลุ่มอุตสาหกรรมต่างๆ ที่เข้ามาตั้งซึ่งต้องสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศที่มุ่งจะรวมกลุ่มอุตสาหกรรม โดยหมายถึงการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกันหรืออุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกันไว้ในเขตเดียวกันเพื่อผลประโยชน์ร่วมกันทางด้านเศรษฐกิจ และเกิดความเชื่อมโยงกระบวนการผลิตของอุตสาหกรรมที่เกี่ยวเนื่องกันอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น สำหรับแนวคิดการกำหนดอุตสาหกรรมที่จะตั้งในพื้นที่โครงการมีรายละเอียดดังนี้

(1) กลุ่มอุตสาหกรรมที่เข้ามาตั้งในพื้นที่ของโครงการต้องมีปริมาณมลพิษไม่เกินกว่าข้อกำหนดตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมและหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งอัตราการระบายมลพิษทางอากาศจะต้องเป็นไปตามข้อกำหนดของโครงการซึ่งได้จากการศึกษาศักยภาพการรองรับมลพิษของพื้นที่หรือ Carrying Capacity โดยใช้แบบจำลองคณิตศาสตร์เป็นเครื่องมือ

(2) กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายของโครงการส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมตามบัญชีประเภทกิจการที่ให้การส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) เป็นหลัก หรือเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมห้ามตั้ง ซึ่งเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีการใช้ทรัพยากรน้ำมากและมีมลพิษสูง

(3) เพิ่มเติมกลุ่มอุตสาหกรรมเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศไปสู่การใช้เทคโนโลยีชั้นสูง สร้างนวัตกรรม และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันในด้านต่างๆ ตามพระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก เช่น อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ อุตสาหกรรมการบินและโลจิสติกส์ เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของภาครัฐและแผนผังการใช้ประโยชน์พื้นที่ตามประกาศคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

(4) ไม่รับโรงงานอุตสาหกรรมก่อมลภาวะร้ายแรงเข้ามาตั้งในพื้นที่ของโครงการ โดยเฉพาะโรงงานที่มักมีปัญหามลภาวะทางด้านอากาศ น้ำเสีย และกลิ่นรบกวนในปริมาณสูง รวมถึงด้านความปลอดภัย เช่น โรงงานผลิตเยื่อกระดาษหรือกระดาษ โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับกระดูกสัตว์ โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับปุ๋ย/สารป้องกันศัตรูพืช โรงไฟฟ้าที่ใช้ถ่านหินเป็นเชื้อเพลิงและโรงไฟฟ้าพลังความร้อน โรงงานฟอกย้อมโรงงานฟอกหนัง โรงงานซ่อมแซมหรือดัดแปลงวัตถุระเบิด โรงงานอุตสาหกรรมถลุงแร่ตะกั่วและหลอมตะกั่ว อุตสาหกรรมปิโตรเคมี อุตสาหกรรมถลุงแร่ เป็นต้น

(5) ไม่รับโรงงานอุตสาหกรรมที่มีการปนเปื้อนของโลหะหนักในน้ำเสียและโรงงานอุตสาหกรรมที่มีน้ำเสียทางอนินทรีย์/เคมีที่ไม่มีระบบบำบัดน้ำเสียทางอนินทรีย์/เคมีเบื้องต้นภายในโรงงานก่อนที่จะระบายลงสู่ระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางของโครงการ

(6) ต้องเป็นโรงงานอุตสาหกรรมที่มีคุณภาพน้ำเสียก่อนส่งเข้าสู่ระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางของโครงการอยู่ในเกณฑ์ที่โครงการกำหนด หากมีคุณภาพน้ำเสียไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดจะต้องจัดสร้างระบบบำบัดน้ำเสียเบื้องต้นภายในโรงงานซึ่งจะเป็นระบบบำบัดน้ำเสียทางเคมีหรือระบบบำบัดน้ำเสียทางชีวภาพนั้นขึ้นอยู่กับประเภทของน้ำเสีย เพื่อเป็นการบำบัดน้ำเสียให้มีคุณลักษณะสอดคล้องตามเกณฑ์ก่อนที่จะระบายลงสู่ระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางของโครงการ

(7) กำหนดให้ผู้ประกอบการจัดพื้นที่พักกากของเสียภายในแต่ละโรงงานและกำหนดให้ผู้ประกอบการติดต่อหน่วยงานที่ได้รับอนุญาตจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับไปกำจัดต่อไป

1.5.2 การควบคุมและคัดเลือกโรงงานอุตสาหกรรมที่จะเข้ามาตั้งในโครงการ

โครงการกำหนดเกณฑ์การคัดเลือกโรงงานอุตสาหกรรมที่จะเข้ามาตั้งในพื้นที่ของโครงการรวมถึงกำหนดกลุ่มอุตสาหกรรมห้ามตั้ง และกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายไว้ในมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมอย่างชัดเจน โดยมีขั้นตอนการตรวจสอบและคัดเลือกโรงงานอุตสาหกรรมที่จะเข้ามาตั้งในพื้นที่ของโครงการเพื่อให้สอดคล้องกับเกณฑ์ที่กำหนด นอกจากนี้ โครงการจัดเตรียมแบบฟอร์มที่กำหนดให้โรงงานที่จะเข้ามาตั้งในพื้นที่โครงการต้องกรอกข้อมูลรายละเอียดโครงการ พร้อมทั้งข้อมูลมลพิษด้านสิ่งแวดล้อมด้านต่างๆ และวิธีการจัดการและควบคุมมลพิษ โดยที่แบบฟอร์มดังกล่าวมีรายละเอียดดังนี้

(1) ข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับโรงงาน ซึ่งจะประกอบไปด้วยชื่อโรงงาน สถานที่ตั้ง การประกอบกิจการและข้อมูลสำหรับการติดต่อสื่อสาร

(2) ข้อมูลประเภทของโรงงาน เป็นการระบุประเภทของโรงงานโดยอ้างอิงตามกฎกระทรวง (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535

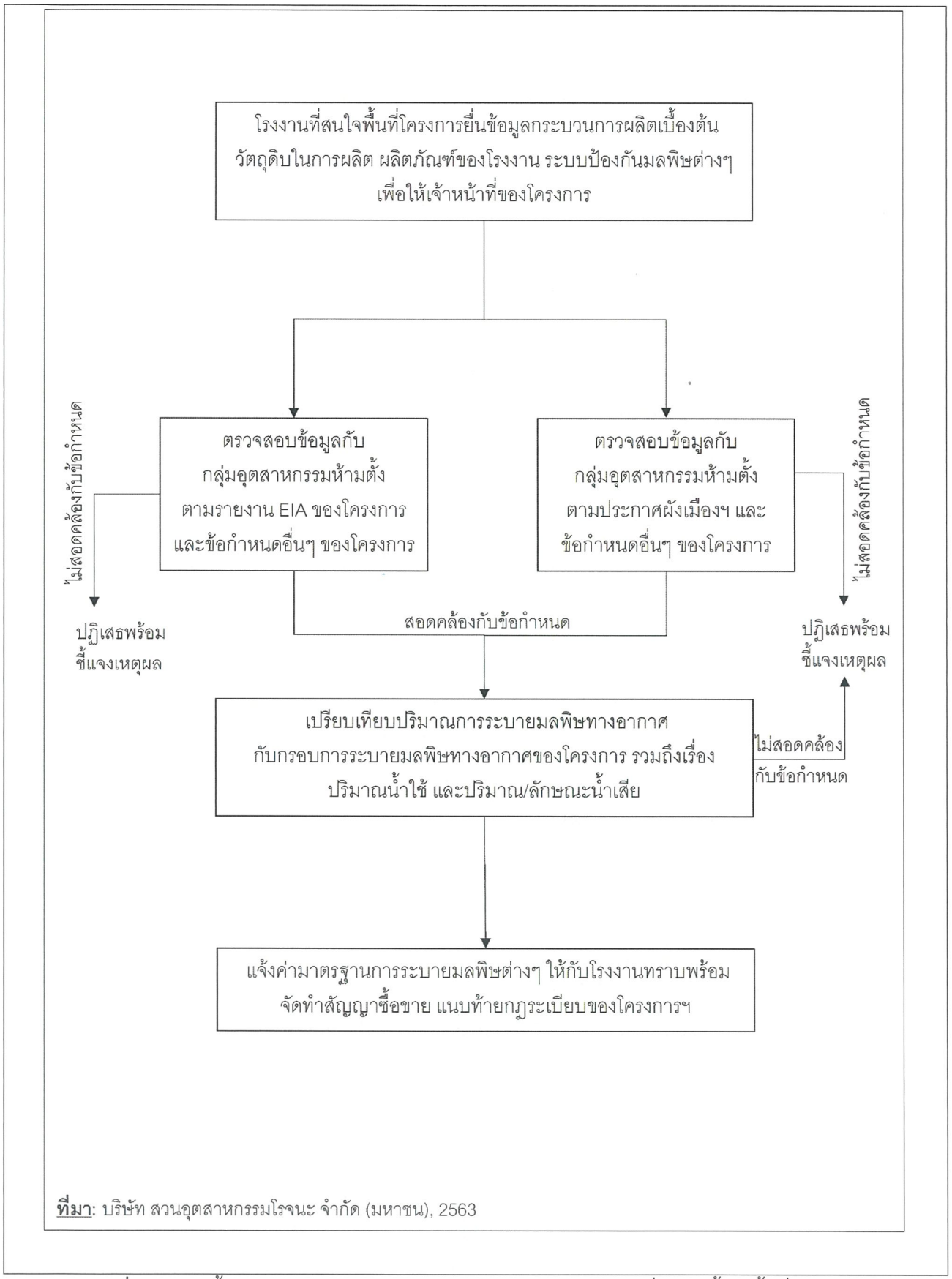
(3) ข้อมูลการผลิต ประกอบไปด้วย กำลังการผลิต ระยะเวลาในการผลิตและหยุดการผลิต ตลอดจนวัตถุดิบ/สารเคมีที่ใช้ และผลิตภัณฑ์ที่ได้ รวมถึงผังกระบวนการผลิต (Process Flow Diagram)

(4) ข้อมูลมลพิษทางอากาศ ประกอบด้วย แหล่งกำเนิดมลพิษ ชนิดของมลพิษที่เกิดขึ้น ตลอดจนข้อมูลอุปกรณ์ในการควบคุมมลพิษที่เกิดขึ้น ข้อมูลปล่องระบาย และอัตราการระบายมลพิษทางอากาศ

(5) ข้อมูลความต้องการใช้น้ำ ประกอบด้วย ชนิดและปริมาณของน้ำที่ต้องการใช้ และกิจกรรมที่จะนำน้ำไปใช้ประโยชน์

(6) ข้อมูลน้ำเสีย ประกอบด้วย แหล่งกำเนิดมลพิษหรือสิ่งปนเปื้อน ปริมาณที่เกิดขึ้น และการจัดการน้ำเสียของแต่ละแหล่งกำเนิด ตลอดจนข้อมูลของระบบบำบัดน้ำเสีย และการจัดการน้ำทิ้งที่ผ่านการบำบัด (ถ้ามี)

(7) ข้อมูลของเสีย ประกอบด้วย ชนิด/แหล่งกำเนิด รหัสของเสีย ปริมาณ/วัน และการจัดการกากของเสีย

ที่มา: บริษัท สวนอุตสาหกรรมโรจนะ จำกัด (มหาชน), 2563

รูปที่ 1.5.2-1 ขั้นตอนการพิจารณาและคัดเลือกโรงงานอุตสาหกรรมที่เข้ามาตั้งในพื้นที่โครงการ

1.5.3 กลุ่มอุตสาหกรรมห้ามตั้ง

เมื่อมีการดำเนินการพื้นที่ส่วนขยายของโครงการไม่ทำให้กลุ่มอุตสาหกรรมห้ามตั้ง โดยส่วนใหญ่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม แต่จะมีการปรับปรุงบางส่วน ได้แก่ โรงงานอุตสาหกรรมในลำดับที่ 24 โรงงานทำหม้อเก็บพลังงานไฟฟ้าหรือหม้อกำเนิดไฟฟ้าชนิดน้ำหรือชนิดแห้ง รวมถึงชิ้นส่วนของผลิตภัณฑ์ดังกล่าว โดยที่ยกเว้นอุตสาหกรรมหม้อกำเนิดไฟฟ้าหรือแบตเตอรี่สำหรับยานยนต์สมัยใหม่ ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องตามกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายที่กำหนดเพิ่มเติมคือ กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายตามพระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ซึ่งโครงการได้กำหนดประเภทและชนิดของโรงงานอุตสาหกรรมที่ไม่อนุญาตให้เข้ามาตั้งในพื้นที่ของโครงการไว้ในมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมของโครงการเรียบร้อยแล้ว มีรายละเอียดดังนี้

(1) โรงงานผลิตเยื่อหรือกระดาษอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง

(2) โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับปุ๋ย หรือสารป้องกันศัตรูพืชอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง

(3) โรงงานผลิต ซ่อมแซม ดัดแปลง วัตถุระเบิด หรือเปลี่ยนลักษณะอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด อาวุธหรือสิ่งอื่นใดที่มีอำนาจในการประหาร หรือทำลายให้หมดสมรรถภาพในทำนองเดียวกับอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด และรวมถึงสิ่งประกอบของสิ่งดังกล่าว

(4) อุตสาหกรรมถลุงแร่และอุตสาหกรรมแยกแร่

(5) โรงกลั่นปิโตรเลียม

(6) โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียม ถ่านหิน หรือลิกไนต์

(7) โรงไฟฟ้าพลังงานความร้อนจากเชื้อเพลิงทุกชนิด

(8) โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับซีเมนต์ ปูนขาว หรือปูนปลาสเตอร์ อย่างใดอย่างหนึ่ง

(9) โรงงานประกอบกิจการฟอกย้อมสีหรือแต่งสำเร็จด้ายหรือสิ่งทอ

(10) โรงงานหมัก ชำแหละ อบ ป่นหรือบด ฟอก ขัดและแต่งสำเร็จ อัดให้เป็นลายนูนหรือเคลือบสีหนังสัตว์

(11) โรงงานสาง ฟอก ฟอกสี ย้อมสี หรือแต่งขนสัตว์

(12) โรงงานทำผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปจากกระดูกสัตว์

(13) โรงงานทำอาหารจากสัตว์น้ำ และบรรจุในภาชนะกระป๋องโลหะ

(14) โรงงานทำน้ำมันพืช หรือสัตว์ หรือไขมันจากสัตว์ให้บริสุทธิ์

(15) โรงงานทำอาหารหรือเครื่องดื่มจากผัก พืช หรือผลไม้ และบรรจุในภาชนะโลหะ

(16) โรงงานทำกลูโคส เดกซ์โทรส ฟรักโทส หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่คล้ายคลึงกัน

(17) โรงงานต้มกลั่น หรือผลิตสุรา

(18) โรงงานผลิตเอทิลแอลกอฮอล์

(19) โรงงานทำเบียร์

(20) โรงงานทำน้ำอัดลม

(21) โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับสี (Paints) น้ำมันซักเงา เชลแล็ก หรือผลิตภัณฑ์สำหรับใช้ยาหรืออุด

(22) โรงงานทำสบู่ที่เริ่มต้นการผลิตจากน้ำมันพืช หรือสัตว์ หรือไขมันสัตว์

(23) โรงงานทำน้ำมันหล่อลื่น และ/หรือจาระบีจากน้ำมันหล่อลื่นที่ใช้แล้ว

(24) โรงงานทำหม้อเก็บพลังงานไฟฟ้า หรือหม้อกำเนิดไฟฟ้าชนิดน้ำหรือชนิดแห้ง รวมถึงชิ้นส่วนของผลิตภัณฑ์ดังกล่าว ยกเว้น อุตสาหกรรมหม้อกำเนิดไฟฟ้าหรือแบตเตอรี่สำหรับยานยนต์สมัยใหม่

(25) โรงงานปรับคุณภาพของเสียรวม

(26) โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับการคัดแยกหรือฝังกลบสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว

(27) โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับการนำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ไม่ใช้แล้วหรือของเสียจากโรงงานมาผลิตเป็นวัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์ใหม่โดยผ่านกรรมวิธีการผลิตทางอุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

(28) อุตสาหกรรมหลอมโลหะหรือกิจการหลอมตะกั่วเก่าจากแบตเตอรี่ที่ผ่านการใช้งานมาแล้ว

(29) อุตสาหกรรมปิโตรเคมี

1.5.4 กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย

เมื่อดำเนินโครงการพื้นที่ส่วนขยาย มีการเพิ่มกลุ่มลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายที่เข้ามาตั้งในพื้นที่โครงการอีก 1 ประเภท ได้แก่ กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายตามพระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจของภาครัฐในปัจจุบัน ดังนั้น จึงทำให้กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายในภาพรวมมี 6 ประเภท มีรายละเอียดดังนี้

(1) กลุ่มเกษตรกรรมและผลิตผลจากการเกษตร กิจการในอุตสาหกรรมกลุ่มนี้ เช่น กิจการบรรจุ เก็บรักษา พืชผัก ผลไม้ และดอกไม้ โดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย กิจการผลิตภัณฑ์พลอยได้หรือเศษวัสดุทางการเกษตร กิจการผลิตผลิตภัณฑ์จากพืชสมุนไพร (ยกเว้นสบู่ ยาสระผม ยาสีฟัน และเครื่องสำอาง) กิจการตรวจวิเคราะห์และรับรองคุณภาพมาตรฐานผลิตผลทางการเกษตร กิจการแปรรูปไม้ยางพารา เป็นต้น

(2) กลุ่มอุตสาหกรรมเบา กิจการในอุตสาหกรรมกลุ่มนี้ เช่น กิจการผลิตสิ่งทอหรือชิ้นส่วน กิจการผลิตเกี่ยวกับอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ กิจการผลิตผลิตภัณฑ์จากหนังสัตว์หรือหนังเทียม กิจการผลิตรองเท้าหรือชิ้นส่วน กิจการผลิตอุปกรณ์กีฬาหรือชิ้นส่วน กิจการผลิตของเล่น กิจการผลิตดอกไม้หรือต้นไม้ประดิษฐ์ และสิ่งประดิษฐ์อื่นๆ กิจการผลิตเลนส์หรือแว่นตาหรือส่วนประกอบ กิจการผลิตเวชกรรม หรืออุปกรณ์การแพทย์ กิจการผลิตเครื่องเขียนหรือชิ้นส่วน กิจการผลิตเครื่องเรือนหรือชิ้นส่วน กิจการผลิตกระเป๋าหรือชิ้นส่วน กิจการผลิตแผ่นซึมซับ กิจการผลิตเครื่องมือวิทยาศาสตร์ กิจการผลิตกระดาษทราย เป็นต้น

(3) กลุ่มผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่ง กิจการในอุตสาหกรรมกลุ่มนี้ เช่น กิจการผลิตเครื่องมือช่างและเครื่องมือวัด กิจการผลิตเครื่องจักรและวัสดุอุปกรณ์ กิจการผลิตผลิตภัณฑ์โลหะรวมทั้งชิ้นส่วนโลหะ กิจการผลิตชิ้นส่วนยานพาหนะ กิจการประกอบรถจักรยานยนต์ กิจการประกอบรถยนต์ กิจการชุบเคลือบผิวด้วยโลหะ (Plating) หรือ Anodize (Surface Treatment) กิจการชุบแข็ง กิจการผลิตยานยนต์ขับเคลื่อนด้วยระบบไฟฟ้าหรืออุปกรณ์ กิจการผลิตรถจักรยานยนต์ กิจการผลิตเครื่องยนต์ สำหรับรถยนต์ กิจการผลิตเครื่องยนต์อเนกประสงค์ กิจการซ่อมเครื่องจักรอุปกรณ์เพื่อการอุตสาหกรรม กิจการผลิตภาชนะบรรจุสิ่งของที่ทำจากโลหะ กิจการผลิตโครงสร้างโลหะที่ใช้ในการก่อสร้าง หรืออุปกรณ์สำหรับงานอุตสาหกรรม กิจการผลิตเครื่องอัดอากาศหรือก๊าซ กิจการผลิตและซ่อมบำรุงรักษาตู้สินค้าแบบคอนเทนเนอร์ กิจการซ่อมชิ้นส่วนยานพาหนะ อุปกรณ์ไฟฟ้า หรืออิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น

(4) กลุ่มอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า กิจการในอุตสาหกรรมกลุ่มนี้ เช่น กิจการเครื่องใช้ไฟฟ้าสำหรับงานอุตสาหกรรม กิจการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้า กิจการผลิตชิ้นส่วนหรืออุปกรณ์ที่ใช้กับเครื่องใช้ไฟฟ้า กิจการผลิตชิ้นส่วนหรืออุปกรณ์ที่ใช้กับผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ กิจการผลิตสารหรือแผ่นสำหรับไมโครอิเล็กทรอนิกส์ กิจการออกแบบทางอิเล็กทรอนิกส์ กิจการซอฟต์แวร์ กิจการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ กิจการอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ เป็นต้น

(5) กลุ่มบริการสาธารณูปโภคหรืออุตสาหกรรมสนับสนุน กิจการในอุตสาหกรรมกลุ่มนี้ เช่น กิจการโลจิสติกส์ กิจการสาธารณูปโภคและการบริการพื้นฐาน กิจการขนส่งสินค้าขนาดใหญ่ กิจการพัฒนาพื้นที่สำหรับกิจการอุตสาหกรรม กิจการทดสอบทางวิทยาศาสตร์ กิจการบริการสอบเทียบมาตรฐาน (Calibration) กิจการเคลือบหรือพอกท่อเกี่ยวกับปิโตรเลียม เป็นต้น

(6) กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายตามพระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกซึ่งเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศไปสู่การใช้เทคโนโลยีขั้นสูงสร้างนวัตกรรม และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันในด้านต่างๆ เช่น อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ อุตสาหกรรมแบตเตอรี่สำหรับยานยนต์สมัยใหม่ อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ อุตสาหกรรมการบินและโลจิสติกส์ เป็นต้น

1.5.5 สัดส่วนและการจัดแบ่งพื้นที่ของกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย

สัดส่วนกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายที่คาดว่าจะเข้ามาตั้งภายในพื้นที่โครงการภายหลังดำเนินโครงการส่วนขยาย แสดงดัง**ตารางที่ 1.5.5-1** นอกจากนี้ โครงการมีแนวคิดในการจัดแบ่งพื้นที่ (Zoning) ของโรงงานอุตสาหกรรมที่จะเข้ามาตั้งภายในพื้นที่โครงการ เพื่อป้องกันผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อชุมชนโดยรอบ ดัง**รูปที่ 1.5.5-1** โดยมีรายละเอียดดังนี้

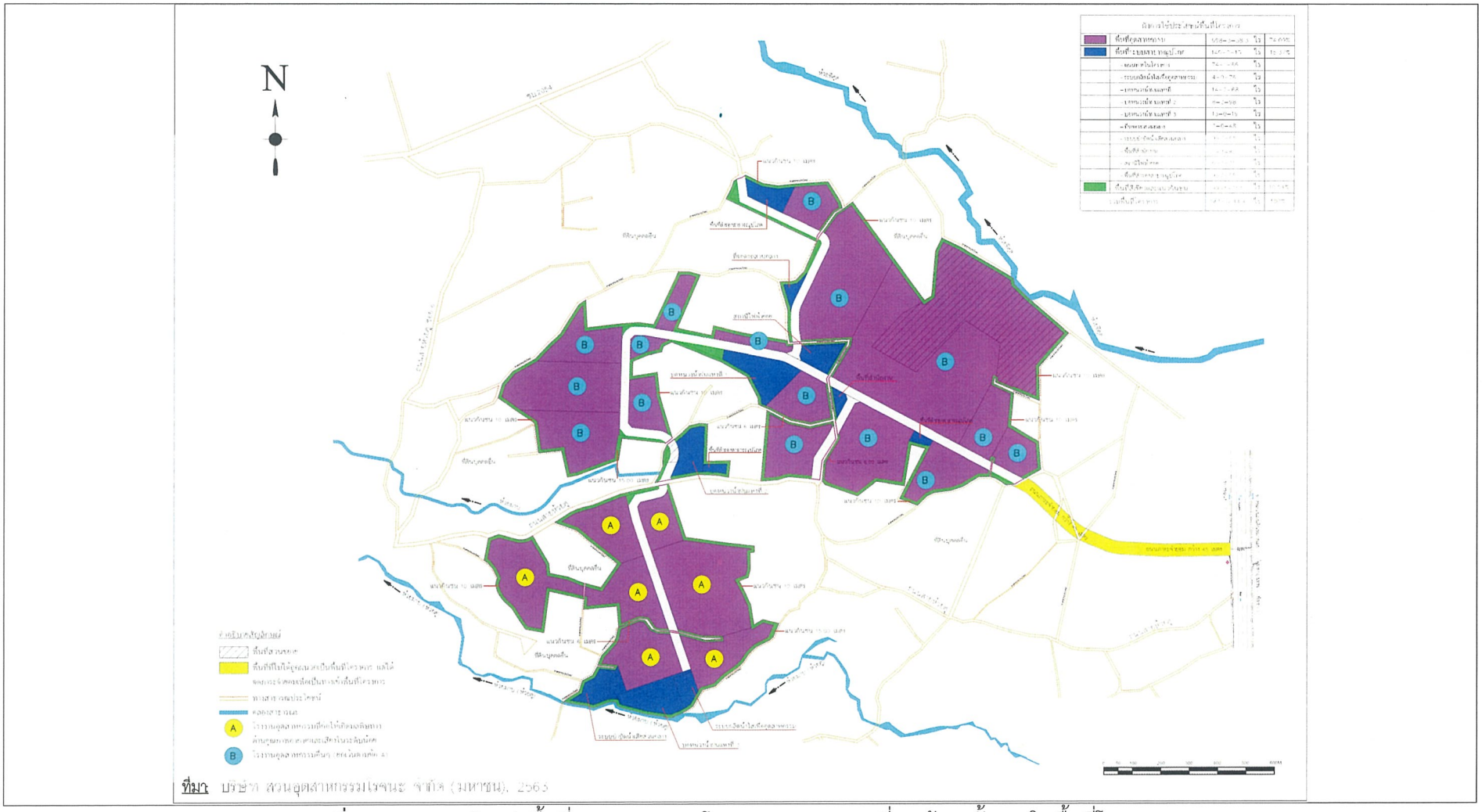
(1) โรงงานอุตสาหกรรมที่เกิดมลพิษด้านคุณภาพอากาศและระดับเสียงในระดับน้อย กำหนดให้ตั้งอยู่บริเวณพื้นที่โครงการโซน A เนื่องจากบริเวณพื้นที่โครงการบริเวณดังกล่าวอยู่ใกล้กับกลุ่มบ้านของชุมชน

(2) โรงงานอุตสาหกรรมอื่นๆ (ยกเว้นตามข้อ 1) กำหนดให้ตั้งอยู่บริเวณพื้นที่โครงการโซน B เนื่องจากพื้นที่บริเวณดังกล่าวอยู่ห่างจากกลุ่มบ้านของชุมชนมากกว่าพื้นที่โซน A

ตารางที่ 1.5.5-1 สัดส่วนกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายที่คาดว่าจะเข้ามาตั้งภายในพื้นที่โครงการ

ลำดับ	ประเภทอุตสาหกรรม	สัดส่วน (ร้อยละ)
1	กลุ่มเกษตรกรรมและผลิตผลทางการเกษตร	10
2	กลุ่มอุตสาหกรรมเบา	10
3	กลุ่มอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่ง	25
4	กลุ่มอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า	23
5	กลุ่มอุตสาหกรรมสาธารณูปโภคหรืออุตสาหกรรมสนับสนุน	17
6	กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายตามพระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก	15

ที่มา : บริษัท สวนอุตสาหกรรมโรจนะ จำกัด (มหาชน), 2563

รูปที่ 1.5.5-1 การจัดแบ่งพื้นที่ (Zoning) ของโรงงานอุตสาหกรรมที่จะเข้ามาตั้งภายในพื้นที่โครงการ

1.6 มลพิษและการจัดการมลพิษของกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย

(1) กลุ่มเกษตรกรรมและผลิตผลจากการเกษตร เช่น กิจการบรรจุ เก็บรักษา พืชผัก ผลไม้ และดอกไม้ โดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย กิจการผลิตภัณฑ์พลอยได้หรือเศษวัสดุทางการเกษตร กิจการผลิตผลิตภัณฑ์จากพืชสมุนไพร เป็นต้น ทั้งนี้ คาดว่าจะมีมลพิษที่เกิดขึ้น ดังนี้

1) น้ำเสีย อุตสาหกรรมประเภทนี้ มักมีการเตรียมวัตถุดิบโดยการล้างวัตถุดิบ ซึ่งขั้นตอนดังกล่าวจะมีน้ำเสียเกิดขึ้น ทั้งนี้ โรงงานสามารถระบายน้ำเสียข้างต้นเข้าระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางของโครงการ บางโรงงานที่มีลักษณะน้ำเสียเกินเกณฑ์ที่กำหนดจำเป็นต้องจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียเบื้องต้น เพื่อทำให้น้ำเสียมีลักษณะได้ตามเกณฑ์ก่อนระบายลงระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางของโครงการ สำหรับน้ำเสียอีกส่วนหนึ่งเกิดจากสำนักงานของโรงงาน โดยที่น้ำเสียข้างต้นมีการปนเปื้อนสารอินทรีย์ จึงรวบรวมเข้าระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางของโครงการต่อไป

2) กากของเสีย ของเสียที่เกิดจากการผลิตของอุตสาหกรรมกลุ่มนี้ มักเกิดจากขั้นตอนปอกเปลือกหรือตัดแต่ง ทั้งนี้ ของเสียดังกล่าวส่วนใหญ่สามารถนำกลับไปใช้ประโยชน์ได้ เช่น นำไปหมักทำปุ๋ย หรือเป็นส่วนประกอบของอาหารสัตว์ เป็นต้น สำหรับของเสียจากสำนักงานนั้น จะมีการคัดแยก โดยที่ของเสียบางส่วนสามารถนำกลับไปใช้ประโยชน์ได้ ส่วนของเสียที่ไม่สามารถนำกลับไปใช้ประโยชน์ได้และของเสียอันตรายอีกส่วนหนึ่งจะส่งให้หน่วยงานที่ได้รับอนุญาตจากหน่วยงานราชการรับไปกำจัด

(2) กลุ่มอุตสาหกรรมเบา เช่น กิจการผลิตสิ่งทอหรือชิ้นส่วน กิจการผลิตเกี่ยวกับอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ กิจการผลิตผลิตภัณฑ์จากหนังสัตว์หรือหนังเทียม กิจการผลิตรองเท้าหรือชิ้นส่วน เป็นต้น ทั้งนี้ คาดว่าจะมีมลพิษที่เกิดขึ้น ดังนี้

1) มลพิษทางอากาศ กลุ่มอุตสาหกรรมนี้ มักมีขั้นตอนการขัดทำความสะอาดชิ้นงานและมีการตกแต่งชิ้นงาน สำหรับมลพิษทางอากาศที่อาจเกิดขึ้น จากอุตสาหกรรมกลุ่มนี้ คือ ฝุ่นละออง และไอกรด ทั้งนี้ โรงงานควรจัดให้มีเครื่องดักฝุ่นหรือเครื่องสครับเบอร์ อีกทั้ง ต้องควบคุมการระบายมลพิษทางอากาศดังกล่าวให้สอดคล้องตามกฎหมายและข้อกำหนดของโครงการ

2) น้ำเสีย กลุ่มอุตสาหกรรมนี้ มักมีน้ำเสียที่เกิดขึ้น จากการทำความสะอาดชิ้นงาน รวมถึงน้ำเสียที่เกิดจากระบบบำบัดมลพิษทางอากาศแบบสครับเบอร์ โดยที่น้ำเสียดังกล่าวมักมีความเป็นกรด-ด่าง ซึ่งโรงงานจะต้องควบคุมหรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียเคมีภายในโรงงานเพื่อบำบัดน้ำเสียให้ได้ตามมาตรฐานหรือเกณฑ์ของโครงการก่อนระบายทิ้งลงระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางของโครงการ สำหรับน้ำเสียอีกส่วนหนึ่งเกิดจากสำนักงานของโรงงาน โดยที่น้ำเสียข้างต้นมีการปนเปื้อนสารอินทรีย์ จึงรวบรวมเข้าระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางของโครงการต่อไป

3) กากของเสีย ของเสียที่เกิดจากกลุ่มอุตสาหกรรมนี้ มักเป็นของเสียที่เกิดจากการซ่อมบำรุงเครื่องจักร เช่น น้ำมันหล่อลื่นที่เสื่อมสภาพ รวมถึงของเสียที่เกิดจากระบบบำบัดมลพิษทางอากาศด้วยเครื่องดักฝุ่น ทั้งนี้ โรงงานจะส่งของเสียดังกล่าวให้หน่วยงานที่ได้รับอนุญาตจากหน่วยงานราชการรับไปกำจัด สำหรับของเสียจากสำนักงานนั้นจะมีการคัดแยกขยะ โดยที่ของเสียบางส่วนสามารถนำกลับไปใช้ประโยชน์ได้ ส่วนของเสียที่ไม่สามารถนำกลับไปใช้ประโยชน์ได้และของเสียอันตรายอีกส่วนหนึ่งจะส่งให้หน่วยงานที่ได้รับอนุญาตจากหน่วยงานราชการรับไปกำจัด

(3) กลุ่มผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่ง กิจการในอุตสาหกรรมกลุ่มนี้ ได้แก่ กิจการผลิตเครื่องมือช่างและเครื่องมือวัด กิจการผลิตเครื่องจักรและวัสดุอุปกรณ์ กิจการผลิตผลิตภัณฑ์โลหะรวมทั้ง ชิ้นส่วนโลหะ กิจการผลิตชิ้นส่วนยานพาหนะ กิจการประกอบรถจักรยานยนต์ กิจการประกอบรถยนต์ กิจการชุบเคลือบผิวด้วยโลหะ กิจการชุบแข็ง กิจการผลิตยานยนต์ขับเคลื่อนด้วยระบบไฟฟ้าหรืออุปกรณ์ กิจการผลิตรถจักรยานยนต์ กิจการผลิตเครื่องยนต์สำหรับรถยนต์ เป็นต้น ทั้งนี้ คาดว่าจะมีมลพิษที่เกิดขึ้น ดังนี้

1) **มลพิษทางอากาศ** อุตสาหกรรมประเภทนี้ มักมีขั้นตอนการตกแต่งชิ้นงานซึ่งอาจก่อให้เกิดฝุ่นละออง บางโรงงานอาจมีการทำความสะอาดหรือล้างชิ้นงานและพ่นสีซึ่งอาจก่อให้เกิดฝุ่นละอองจากสี ซึ่งโรงงานควรจัดให้มีระบบรวบรวมและเครื่องดักฝุ่นละอองที่เกิดจากขั้นตอนการตกแต่งชิ้นงาน อีกทั้งต้องจัดให้มีระบบดักฝุ่นสี เช่น ระบบม่านน้ำเครื่องสครับเบอร์ เป็นต้น สำหรับบางโรงงานอาจมีขั้นตอนการหลอมโลหะ เหล็กหรืออะลูมิเนียม เพื่อหล่อขึ้นรูปชิ้นงาน ซึ่งอาจก่อให้เกิดฝุ่นละอองที่เกิดจากขั้นตอนการหลอม อีกทั้งบางกรณีจำเป็นต้องใช้เชื้อเพลิงในกระบวนการผลิต ซึ่งอาจก่อให้เกิดมลพิษจากการใช้เชื้อเพลิง ได้แก่ ก๊าซออกไซด์ของไนโตรเจน ก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ และฝุ่นละออง ทั้งนี้ โรงงานต้องควบคุมการระบายมลพิษทางอากาศดังกล่าวให้สอดคล้องตามกฎหมายและข้อกำหนดของโครงการ

2) **น้ำเสีย** โรงงานบางส่วนมีกระบวนการล้างหรือทำความสะอาดชิ้นงานและพ่นสี ซึ่งขั้นตอนดังกล่าวจะมีน้ำเสียเกิดขึ้น อีกทั้งอาจมีน้ำเสียอีกส่วนหนึ่งที่เกิดจากระบบบำบัดมลพิษทางอากาศ เช่น เครื่องสครับเบอร์ สำหรับน้ำเสียข้างต้นมักมีความเป็นกรด-ด่าง และบางกรณีอาจมีโลหะหนักปนเปื้อน เช่น เหล็ก อะลูมิเนียม เป็นต้น ทั้งนี้ โรงงานต้องควบคุมหรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียเคมีภายในโรงงานเพื่อบำบัดน้ำเสียให้ได้ตามมาตรฐานหรือเกณฑ์ของโครงการก่อนระบายทิ้งลงระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางของโครงการ สำหรับบางโรงงานมีการติดตั้งระบบน้ำหล่อเย็นเพื่อควบคุมอุณหภูมิของเครื่องจักร ซึ่งจะมีการระบายน้ำหล่อเย็นบางส่วนออกจากระบบ ทั้งนี้ โรงงานต้องลดอุณหภูมิน้ำทิ้งที่ระบายออกจากระบบหล่อเย็นให้สอดคล้องตามมาตรฐานหรือเกณฑ์ของโครงการก่อนระบายทิ้งลงระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางของโครงการ นอกจากนี้ จะมีน้ำเสียอีกส่วนหนึ่งที่เกิดจากสำนักงานของโรงงาน โดยที่น้ำเสียข้างต้นมีการปนเปื้อนสารอินทรีย์ จึงรวบรวมเข้าระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางของโครงการต่อไป

3) **กากของเสีย** ของเสียที่เกิดจากกลุ่มอุตสาหกรรมนี้ เช่น เศษโลหะที่เกิดจากการตัดหรือตกแต่งชิ้นงาน น้ำมันหล่อลื่นที่เสื่อมสภาพจากการซ่อมบำรุงเครื่องจักร ผ้าปนเปื้อนคราบน้ำมัน ภาชนะบรรจุสารเคมีที่ใช้แล้ว ของเสียที่เกิดจากระบบบำบัดมลพิษทางอากาศด้วยเครื่องดักฝุ่น เป็นต้น ทั้งนี้ เศษโลหะที่เกิดขึ้นสามารถหมุนเวียนกลับไปใช้ประโยชน์ได้ ในขณะที่ของเสียที่ไม่สามารถนำกลับไปใช้ประโยชน์ได้จะส่งให้หน่วยงานที่ได้รับอนุญาตจากหน่วยงานราชการรับไปกำจัด สำหรับของเสียจากสำนักงานนั้น จะมีการคัดแยกขยะ โดยที่ของเสียบางส่วนสามารถนำกลับไปใช้ประโยชน์ได้ ส่วนของเสียที่ไม่สามารถนำกลับไปใช้ประโยชน์ได้และของเสียอันตรายอีกส่วนหนึ่งจะส่งให้หน่วยงานที่ได้รับอนุญาตจากหน่วยงานราชการรับไปกำจัด

(4) กลุ่มอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า กิจการในอุตสาหกรรมกลุ่มนี้ ได้แก่ กิจการเครื่องใช้ไฟฟ้าสำหรับงานอุตสาหกรรม กิจการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้า กิจการผลิตชิ้นส่วนหรืออุปกรณ์ที่ใช้กับเครื่องใช้ไฟฟ้า กิจการผลิตชิ้นส่วนหรืออุปกรณ์ที่ใช้กับผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ กิจการผลิตสารหรือแผ่นสำหรับไมโครอิเล็กทรอนิกส์ กิจการออกแบบทางอิเล็กทรอนิกส์ กิจการซอฟต์แวร์ กิจการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ กิจการอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ เป็นต้น ทั้งนี้ คาดว่าจะมีมลพิษที่เกิดขึ้น ดังนี้

1) **มลพิษทางอากาศ** โรงงานอุตสาหกรรมที่ผลิตแผงวงจรรวม (IC) มักมีขั้นตอนการฉีดพลาสติกเพื่อหุ้มแผงวงจรรวม ซึ่งมลพิษทางอากาศที่เกิดขึ้นจากขั้นตอนนี้ คือ ฝุ่นละออง ทั้งนี้ โรงงานควรจัดให้มีระบบรวบรวมเครื่องดักฝุ่นละอองเพื่อป้องกันผลกระทบต่อพนักงาน ส่วนโรงงานอุตสาหกรรมที่ผลิตแผ่นวงจรพิมพ์ (PCB) มักมีขั้นตอนการกัดทองแดงและการเคลือบผิวบอร์ดด้วยสี ซึ่งมลพิษทางอากาศที่อาจเกิดขึ้นจากขั้นตอนนี้ คือ ไอกรด ทั้งนี้ โรงงานต้องจัดให้มีระบบรวบรวมและเครื่องสครับเบอร์เพื่อดักจับมลพิษข้างต้นอีกทั้งต้องควบคุมการระบายมลพิษทางอากาศดังกล่าวให้สอดคล้องตามกฎหมาย

2) **น้ำเสีย** โรงงานอุตสาหกรรมที่ผลิตแผงวงจรรวม (IC) ในบางเทคโนโลยีอาจมีน้ำเสียที่เกิดขึ้นจากการชุบโลหะด้วยไฟฟ้า ส่วนโรงงานอุตสาหกรรมที่มีการผลิตแผ่นวงจรพิมพ์ (PCB) อาจมีน้ำเสียที่เกิดขึ้นจากขั้นตอนกัด/ชุบทองแดง และการชุบโลหะ รวมถึงอาจเกิดน้ำเสียอีกส่วนหนึ่งจากระบบบำบัดมลพิษทางอากาศแบบสครับเบอร์ ทั้งนี้ น้ำเสียที่เกิดขึ้นจะมีความเป็นกรด-ด่างและบางกรณีอาจมีโลหะหนักปนเปื้อน ได้แก่ ทองแดง นิกเกิล และตะกั่ว ซึ่งโรงงานจะต้องควบคุมหรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียเคมีภายในโรงงานเพื่อบำบัดน้ำเสียให้ได้ตามมาตรฐานหรือเกณฑ์ของโครงการก่อนระบายทิ้งลงระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางของโครงการ สำหรับน้ำเสียอีกส่วนหนึ่งที่เกิดจากสำนักงานของโรงงาน โดยที่น้ำเสียข้างต้นมีการปนเปื้อนสารอินทรีย์จึงรวบรวมเข้าระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางของโครงการต่อไป

3) **กากของเสีย** ของเสียที่เกิดจากกลุ่มอุตสาหกรรมนี้ เช่น เศษพลาสติกที่เกิดจากการหุ้มแผงวงจรรวม และเศษของเสียที่เกิดจากการตัดขาแผงวงจรรวม ของเสียที่เกิดจากการตัดบอร์ด/เจาะรู ในการผลิตแผ่นวงจรพิมพ์ ของเสียที่เกิดจากผลิตภัณฑ์ที่ไม่ได้มาตรฐาน น้ำมันหล่อลื่นที่เสื่อมสภาพ ของเสียที่เกิดจากระบบบำบัดมลพิษทางอากาศด้วยเครื่องดักฝุ่น เป็นต้น ทั้งนี้ โรงงานจะส่งของเสียดังกล่าวให้หน่วยงานที่ได้รับอนุญาตจากหน่วยงานราชการรับไปกำจัด สำหรับของเสียจากสำนักงานนั้น จะมีการคัดแยก โดยที่ของเสียบางส่วนสามารถนำกลับไปใช้ประโยชน์ได้ ส่วนของเสียที่ไม่สามารถนำกลับไปใช้ประโยชน์ได้และของเสียอันตรายอีกบางส่วนจะส่งให้หน่วยงานที่ได้รับอนุญาตจากหน่วยงานราชการรับไปกำจัด

(5) กลุ่มบริการสาธารณูปโภคหรืออุตสาหกรรมสนับสนุน เช่น กิจการโลจิสติกส์ กิจการสาธารณูปโภคและการบริการพื้นฐาน กิจการขนส่งสินค้าขนาดใหญ่ กิจการพัฒนาพื้นที่สำหรับกิจการอุตสาหกรรม เป็นต้น สำหรับอุตสาหกรรมกลุ่มนี้ มักมีมลพิษต่ำ ทั้งนี้ จะมีน้ำเสียและกากของเสียที่เกิดจากกิจกรรมของสำนักงานเป็นหลัก ซึ่งน้ำเสียที่เกิดขึ้นสามารถระบายลงระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางของโครงการได้โดยตรง สำหรับของเสียนั้น จะมีการคัดแยกขยะ โดยที่ของเสียบางส่วนสามารถนำกลับไปใช้ประโยชน์ได้ ส่วนของเสียที่ไม่สามารถนำกลับไปใช้ประโยชน์ได้และของเสียอันตรายอีกบางส่วนจะส่งให้หน่วยงานที่ได้รับอนุญาตจากหน่วยงานราชการรับไปกำจัด

(6) กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายตามพระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก เช่น อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ อุตสาหกรรมแบตเตอรี่สำหรับยานยนต์สมัยใหม่ อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ อุตสาหกรรมการบินและโลจิสติกส์ เป็นต้น สำหรับอุตสาหกรรมกลุ่มนี้ จะมีมลพิษหลักๆ คล้ายคลึงกับอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ กล่าวคือ มลพิษทางอากาศ เช่น ฝุ่นละอองที่เกิดจากขั้นตอนการเจาะหรือประกอบชิ้นงานอาจมีไอกรดหรือด่างจากการเตรียมชิ้นงาน นอกจากนี้ มีน้ำเสียจากกระบวนการผลิตที่อาจปนเปื้อนโลหะหนัก เช่น ทองแดง นิกเกิล ตะกั่ว รวมถึงมีน้ำเสียที่ปนเปื้อนสารอินทรีย์จากสำนักงาน สำหรับของเสียที่เกิดขึ้น เช่น ชิ้นส่วนเศษพลาสติกต่างๆ ที่นำมาประกอบน้ำมันหล่อลื่นที่ใช้แล้วหรือที่เสื่อมสภาพ เป็นต้น สำหรับการจัดการมลพิษตามที่กล่าวมาข้างต้นจะมีวิธีการหรือหลักการเช่นเดียวกับการจัดการมลพิษจากกลุ่มอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์